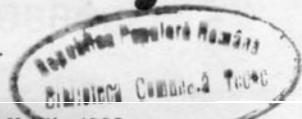

342

1

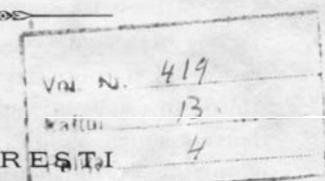
Constituția Dobrogei

Legea organică din 9 Martie 1880
 Legea funciară din 3 Aprilie 1882. — Populaționea Dobrogei. — Listele Electorale. — Proprietatea rurală.
 Comisiunea Parlamentară. — Nu trebuie Constituantă. — Colegiul unic.

DE

M. VLADESCU-OLT

BUCURESTI

TIPOGRAFIA „DOR. P. CUCU”

No. 15, Strada Academiei, No. 15

1908

5

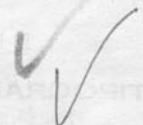
342 (498,8)

Inchin această lucrare, D-lui C. I. STOICESCU, fostul Ministrul Domeniilor, întemeietorul Administrației Domeniilor Statului din Dobrogea, care, cu înalt patriotism a înțeles că Dobrogea, nu poate fi pe vecie unită cu Patria-Mumă, de căt, prin întărirea romanismului în această provincie și obligeare dreaptă dovedită întregei populațiuni, fără deosebire de neam și religiune.

M. VLĂDESCU-OLT

Biblioteca Mun. Constanța

Nr. Inv. 151-312/10

CONSTITUȚIA DOBROGEI

NOI CAROL I

„PRIN GRATIA LUI DUMNEZEU SI VOINȚA NAȚIONALĂ“
DOMN AL ROMÂNILOR
„La toți de față și viitor sănătate“

Locuitorilor Dobrogei,

«Marile puteri europene, prin tractatul din Berlin, au unit țara voastră cu România.

«Noi nu intrăm în hotarele voastre trase de Europa, ca cuceritorii; dară o știință și voi, mult sângere românesc s'a vîrsat pentru desrobirea popoarelor din dreapta Dunărei.

«Locuitorilor de orice naționalitate și religiune Dobrogea, vechea posesiune a lui Mircea cel Bătrân și a lui Ștefan cel Mare, de astăzi face parte din România. Voi de acum atârnăți de un Stat, unde nu voința arbitrară, ci numai legea, desbătută și incuviințată de națiune, ofărăste și o cărmuirește. Cele mai sănțe și mai

scumpe bunuri ale omenirei; viața onoare și proprietatea, sunt puse sub scutul unei Constituții, pe care neo râvnesc multe națiuni străine. Religiunea voastră, familia voastră, pragul casei voastre vor fi apărate de legile noastre și nimeni nu le vor putea lovi, fără a'și primi legiuita pedeapsă.

«Locuitorilor musulmani, dreptatea României nu cunoaște deosebire de neam și de religiune.

«Credința voastră, familia voastră vor fi apărate de o potrivă ca și ale creștinilor. Afacerile religiunii și ale familiei vor fi pentru voi incredințate apărării Muftiilor și Judecătorilor aleși din neamul și legea voastră.

«Și creștini și musulmani, primiți dară cu incredere autoritățile române; ele vin cu anume însărcinare de a pune capăt dureroaselor încercări prin cari ați trecut, de a vindeca rânele resbelului de a apăra persoana, averea și interesele noastre legiuite, în sfârșit, de a vă desvolta buna stare morală și materială.

«Armata română care intră în Dobrogea nu are altă chemare decât de a menține ordinea și, modul de disciplină, de a ocroti pacinica voastră viețuire.

«Salutați dară cu iubire drapelul românesc, care va fi pentru voi drapelul libertăței, drapelul dreptăței și al păcii.

„In curând, provincia voastră pe calea

constituțională, va primi o organizație definitivă, care va ține seamă de trebuințele și de moravurile voastre, care va așeza pe temelii statonice pozițiunea voastră cetățenească.

«Până atunci autoritățile române au ca întâia îndatorire de a cerea și îndestula trebuințele voastre, de a îngriji de bunul vostru trai, de a vă face a iubi țara la a căreia soartă de acum este lipită și soarta voastră. Ca întâia, a părinteștei noastre îngrijiri pentru voi, a dorinței noastre de a ușura greutățile voastre.

«Noi desfințăm dijma de orice natură pentru anul 1879. De la 1 Ianuarie 1880 ea va fi înlocuită prin o dare bănească mai dreaptă și mai ușoară pentru agricultori.

«**Emlеacul** (impozit pe capitalul imobiliar din orașe și sate) impozitul pe venitul imobiliar din orașe, **Temetuatul** (impozitul de 3 la sută asupra lucrului agricultorilor și meșteșugărilor) impozitul asupra chiriei, a cărciumelor, cafenelelor băcănielor, hanurilor, toate acestea se vor preface, de la 1 Ianuarie 1879 într'o dare bănească mai ușoară și mai dreaptă; iară **Bedelul** (impozit pentru scutirea din armată), darea **Entizab** (taxa de 2 și $\frac{1}{2}$ la sută pe vânzarea vitelor) și taxa pe mori se desfințează cu totul.

«Și dară chemând binecuvântarea celui A-Tot-

scumpe bunuri ale omenirei; viața onoare și proprietatea, sunt puse sub scutul unei Constituții, pe care neo râvnesc multe națiuni străine. Religiunea voastră, familia voastră, pragul casei voastre vor fi apărate de legile noastre și nimici nu le vor putea lovi, fără a și primi legiuita pedeapsă.

«Locuitorilor musulmani, dreptatea României nu cunoaște deosebire de neam și de religiune.

«Credința voastră, familia voastră vor fi apărate de o potrivă ca și ale creștinilor. Afacerile religiunii și ale familiei vor fi pentru voi încredințate apărării Muftiilor și Judecătorilor aleși din neamul și legea voastră.

«Și creștini și musulmani, primiți dară cu incredere autoritățile române; ele vin cu anume însărcinare de a pune capăt dureroaselor încercări prin cari ați trecut, de a vindeca rânele resbelului de a apăra persoana, averea și interesele noastre legiuite, în sfârșit, de a vă desvolta buna stare morală și materială.

«Armata română care intră în Dobrogea nu are altă chemare decât de a menține ordinea și, modul de disciplină, de a ocroti pacinica voastră viețuire.

«Salutați dară cu iubire drapelul românesc, care va fi pentru voi drapelul libertăței, drapelul dreptăței și al păcii.

„In curând, provincia voastră pe calea

constituțională, va primi o organizație definitivă, care va ține seamă de trebuințele și de moravurile voastre, care va așeza pe temelii statonice poziunea voastră cetățenească.

«Până atunci autoritățile române au ca întâia îndatorire de a cerea și îndestula trebuințele voastre, de a îngriji de bunul vostru trai, de a vă face a iubi țara la a căreia soartă de acum este lipită și soarta voastră. Ca întâia, a părinteștei noastre îngrijiri pentru voi, a dorinței noastre de a ușura greutățile voastre.

«Noi desfințăm dijma de orice natură pentru anul 1879. De la 1 Ianuarie 1880 ea va fi înlăuită prin o dare bânească mai dreaptă și mai ușoară pentru agricultori.

«**Emileacul** (impozit pe capitalul imobiliar din orașe și sate) impozitul pe venitul imobiliar din orașe, **Temetuatul** (impozitul de 3 la sută asupra lucrului agricultorilor și meșteșugărilor) impozitul asupra chiriei, a cărciumelor, cafenelelor băcănielor, hanurilor, toate acestea se vor preface, de la 1 Ianuarie 1879 într-o dare bânească mai ușoară și mai dreaptă; iară **Bedelul** (impozit pentru scutirea din armată), darea **Entizab** (taxa de 2 și $\frac{1}{2}$ la sută pe vânzarea vitelor) și taxa pe mori se desfințează cu totul.

«Si dară chemând binecuvântarea celui A-Tot-

**Puternic, în numele și cu învoirea Europei,
Noi luăm astăzi în stăpânire provincia
Dobrogea, care devine și este țara româ-
nească, și, trămitându-Vă domneasca Noastră
salutare, Vă urăm ca această zi să devie, pentru
această nouă parte a României, inceputul unui
viitor de pace și de înflorire, inceputul bunului
trai și al înfrățirii între sii aceleiași țări.**

«Datu-să în Brăila, la 14 Noembrie anul gra-
ției 1878 și al 13-lea al Domniei Noastre.

CAROL

Președintele Consiliului Ministerilor
Ministrul al Agriculturii, Comerțului și
Lucrărilor Publice
și ad-interim la Culte și Instiucțiune Publică

I. C. BRATIANU

Ministrul Afacerilor Streină
M. Cogălniceanu

Ministrul de Interne

C. A. Rosetti

Ministrul Finanțelor

I. Câmpineanu

Ministrul Justiției

Eug. Stătescu

Cine citește această proclamațiune în josul
căreia figurează, numele intemeietorilor Româ-
niei Moderne, simte cea mai profundă emoție,
prin afirmarea drepturilor noastre istorice asu-
pra Dobrogei și calda înbrațare frânească ce
România, azi 30 de ani, dovedea locuitorilor din
această provincie, fără deosebire de neam și de
religiune.

Dreptatea României nu cunoaște asemenea dis-
tincții; iar populația variață de dincolo de
Dunăre, poate mărturisi cu incredințare, că sub
drapelul românesc, libertatea dreptatea, și pa-
cea, au fost deopotrivă tuturora.

După 30 de ani de stăpânire românească, fața
Dobrogei este în totul schimbată, cine cunoaște
această provincie, starea sa economică și cul-
turală, bogățiile pământului, pricepe ușor, de ce
Guvernul actual profită de aşa minunată situa-
ție, pentru a face din 15 Noembrie 1908, ziua
de mâine, un moment istoric de neuitat, prin
extensiunea drepturilor politice, și în această
parte a României de peste Dunăre.

Dobrogenii salută cu entuziasm, acest mare
act politic al guvernului liberal-național, cu atât
mai mult, că era în sentimentul Tărei și ne-
cesar, față de noua situație politică creată în
jurul nostru, în timpurile din urmă.

De azi înainte, nevoile Dobrogei, și erorile tre-
cutului, vor dispărea; odată ce înaltă aspira-
ție a acestei frumoase provincii este indeplinită;
iar soarta sa fiind dată în mâna Parlamentului
Tărei, poate fi sigură că era de pace și progres
va continua, spre deplina liniște și propăsire a
Dobrogei.

Salutăm dar cu mândrie acest act politic, do-
vada unui înalt patriotism și nu pot încheia
fără să aduc prinos de recunoștință memoriei

acelora, cari cu prețul vieței lor, ne-au redat vechea țară a lui Mircea cel Bătrân și Ștefan cel Mare; recunoștință care trebuie arătată și tovarășilor celor duși, veteranilor improprietări actualmente în Dobrogea, sentinellele vajnice de la granițele acestei provincii, vii dovezi celor din prejur, despre trecutul și puterea de viață a românismului; mărturii prețioase pentru viitorul neamului nostru.

14 Noembrie, 1908

M. Vlădescu-Olt

DREPTURILE POLITICE

Capitolul I.

§ I

Legea Organică din 9 Martie 1880

Încă din anul 1905/906 prin coloanele ziarului „Voința Națională“ am susținut necesitatea extensiunei drepturilor politice și în Dobrogea, înțemeiat pe gradul de dezvoltare a calităților cetățenești ce populațiunea acestei provincii a dovedit, mai ales în timpurile de 10 ani în urmă, deosebirea marcată de bătrâna Dunăre, nu și mai avea rațiunea să, în Dobrogea am avut și avem majoritatea populațiunii de mult timp cu tot sufletul și devotamentul pentru întărirea și fericirea României.

Zic majoritatea populațiunei, pentru că nu voi trece sub tacere, cu ocazia îndeplinirii acestui mare eveniment, să indic puncte și părți grave, pe cari cei în drept și conducătorii destinelor României, să chibzuiască cu acelaș vrednic patriotism la a lor îndreptare.

Tăcerea în aceste imprejurări este de condamnat.

În proclamațiunea ce intenționat am așezat că frontispiciu acestei mici lucrări, stă scris:

«In curând provincia voastră pe calea constituțională, va primi o organizație definitivă, care va ține seama de trebuințele și de moravurile voastre; care va așeza pe temelii statornice pozițunea voastră cetățenească».

Iată dupe mine dreptarul conducător al novei constituui ce în curând Parlamentul Ţărei, este chemat să acorde Dobrogei.

Trebue așezată pe temelii statornice pozițunea cetățenească a populației din această provincie.

Pentru acest scop, trebuie să cunoaștem exact, fără nici o părtinire din cine se compune această populație.

Art. 3 din legea organică a Dobrogei promulgată la 9 Martie 1880 zice categoric :

«Toți locuitorii din Dobrogea cari, în ziua de 11 Aprilie 1877, erau cetățeni otomani devin și sunt cetățeni români.

„O lege specială va determina condițiunile cu cari ei vor putea exercita drepturile lor politice și cumpăra imobile rurale în România propriu zisă“.

„O altă lege va statua despre reprezentanța locuitorilor Dobrogeni în Parlamentul român“.

Iar art. 13 din aceiaș lege complecțează și mai mult ideia :

Art. 13. *Numai locuitorii aflați în Dobrogea, în ziua de 11 Aprilie 1877 și indrăguți de legile otomane, României și acei indrăguiti priu art. 7 din constituui României, pot cumpăra imobile rurale în Dobrogea“.*

Aceste două articole formează temeiul juri-

dic, de la care trebuie să pornim, pentru a cunoaște în chip serios, populația dobrogăeană; în cât urmează să vedem :

Ce însemnatate are ziua de 11 Aprilie 1877?

Ce se înțelege prin locuitorii astăzi în Dobrogea, cetățeni otomani?

Dacă trebuie ori nu o Constituantă pentru extensiunea drepturilor politice?

Dacă acordarea drepturilor politice se poate face acum, înainte și în afară de regularea proprietății rurale din Dobrogea? și în fine: care este sistemul electoral prieinic, cerut de imprejurările speciale d'acolo, care să fie o garanție de solidaritate și afirmare a romanismului în Dobrogea.

§ II.

Adoptarea datei de 11 Aprilie 1877

Această dată o întâlnim pentru prima oară în legea organică din 1880, dupe cum am mai văzut, pentru ca, în nomenclatura legii funciare din 3 Aprilie 1882, să o regăsim în articolele 4, 6, al. ultim și art. 8 și 16 al. a.

Art. 4. *«Toate titlurile, fie constituite sau emanate dela autoritățile otomane înainte de 11 Aprilie 1877, fie prin acte de posesiune cari se vor găsi, până la promulgarea acestei legii, verificate și admise de comisiunea întocmită prin regulamentul decretat și publicat în 5 Iunie 1880, asigură celor cari le au dreptul de posesiune».*

Art. 6. al. ultim. *«Tribunalul de apel, nu va putea considera ca acte de posesiune, decât titlurile originale emanate dela autoritățile otomane în drept, până la 11 Aprilie 1877».*

Art. 8. Sunt puse de drept și fără valoare toate instrâinările de pământuri rurale făcute dela 11 Aprilie 1877, până la promulgarea legii de față.

Art. 16. Sunt și rămân proprietatea absolută a Statului :

Al. a). Toate locurile și clădirile cari au aparținut guvernului otoman înainte de 11 Aprilie 1877.

Adoptarea acestei date de 11 Aprilie 1877, are o mare însemnatate, atât în ceea ce privește proprietatea rurală, cât mai cuosebire pentru a ști, cine erau locuitorii aflațori în Dobrogea în ziua de 11 Aprilie 1877.

Dela început, Guvernul nostru din timpuri, a întâmpinat mari greutăți în adoptarea acestei date, din partea Guvernului Otoman, care prin Legația Otomană d'aci, reprezentată de Suleyman Bey, a protestat vehement, susținând că această dată admisă de Guvernul Român ca punct inițial al stăpânirii Dobrogei, constituie o incalcare a suveranității Imperiului Otoman, întrucât tractatul de pace de la Berlin a fost încheiat și semnat posterior, la 13 Iulie 1878.

De mirat numai, că, la 1880, când s'a promulgat legea organică, Imperiul otoman, nu a ridicat nici o protestare asupra acestei date, când s'a conferit naționalitatea română celor aflați în Dobrogea; pe căt timp, asupra legii funciare, când această dată, avea să producă mari consecințe juridice, fiind vorba de validitatea titlurilor de proprietate și instrâinările posterioare datei de 11 Aprilie 1877; atunci s'a simțit jenit Imperiului Otoman în suveranitatea

sa, când în fond, nu era decât apărarea intereselor unor protejați a celor din Stambul, aşa cum s'a făcut cu, omerica cestiune a Vacufurilor din Dobrogea?!....

Acordarea drepturilor politice Dobrogenilor, face ca data de 11 Aprilie 1877, să capete mare importanță, drept aceia, trebuie bine precisat, că alegerea acestei date, care formează punctul cardinal pentru stabilirea raialelor, nu este un fapt arbitrar al Guvernului Român;

Protestarea Imperiului Otoman în contra acestei date, se resumă la următoarea argumentare :

„Dobrogea nu a mai aparținut Turciei de căt în urma semnării tractatului din Berlin 13 Iulie 1878 și deci până la acea epocă, Turcia nu a inceput de ași exercita suveranitatea, cu toate că fusese ocupată militarește de Rusia.

Legile otomane s-au aplicat în tot acest răstimp, iar autoritățile au fost competente și indrăguite a confecliona actele ce se prezentau“.

Partea care constituia premiza principală, și adevărată a acestui raționament era, că, suveranitatea Imp. Otoman, asupra Dobrogei, nu inceasă decât la semnarea tractatului din Berlin; cu toate că fusese ocupată de armate vrăjmașe; fapt cu desăvârșire adevărat, conform principiilor dreptului internațional, de oare-ce cunoscutul profesor Calvo, zice, în tratatul său „*Droit international théorique et pratique*“ Vol.III;

„Le pouvoir de l'ennemi qui occupe le territoire ne remplace pas celui de l'Etat vaincu, lequel n'est que suspendu et ne saurait passer dans toute son étendue à l'évanisseur, qui n'est nullement investi de la souveraineté.“

„La paix seule donne la sanction du droit à la conquête ou à l'annexion violente“.

Dar d'aici, până la concluziunea pe care Imperiul Otoman o scoate, în privința competenței autorităților și deci asupra validității titlurilor de proprietate și transacțiunilor următoare, este mare depărtarea de adevărul admis în dreptul internațional.

Doctrina admisă de toate statele civilizate în privința ocupantului este că, acesta trebuie să respecte pe teritoriile ocupate: *aplicarea legilor civile și criminale și funcționarea autorităților judiciare și administrative*, care sunt atribuite ale suveranității Statului, cu care se ană în războiu.

Astfel se exprimă Calvo:

„Le droit international ne reconnaît pas à l'occupant la faculté de changer les lois civiles des territoires sur lesquels se trouvent ses troupes ni d'y faire administrer la justice en son nom. Ce pouvoir tient, en effet, à l'exercice de la souveraineté, laquelle ne derive que des droits inhérents à une conquête devenue complète, définitive et irréversible“.

Dar aceeași doctrină recunoaște o excepție cum a fost casul în Dobrogea, pe care guvernul Otoman a ignorat-o și anume:

„Cependant, si des nécessités militaires l'y contraignent, l'occupant peut empêcher l'application de certaines lois et substituer le pouvoir militaire à l'autorité légale du pays, mais uniquement dans la mesure où cette autorité constitue une force, pour l'ennemi et par conséquent un danger pour l'armée d'occupation:“

Iar Bluntschli zice:

Art. 541. „On irait trop loin en admettant que l'occupation du territoire par l'ennemi entraîne la suspension de tout le droit public et privé du pays occupé. Ce droit continue à subsister pour autant qu'il n'est pas incompatible avec l'ordre de fait amené par la guerre et n'a pas été expressément abrogé ou suspendu par les autorités militaires“.

Autoritățile otomane la ocuparea Dobrogei de trupele rusești sub comanda generalului Zimmerman, care coincide cu 11 Aprilie 1877, au întrebuințat toate mijloacele de opunere înaintării trupelor rusești și numai în urmă, văzând că orice rezistență este zadarnică, atunci s-au retras, părăsind Dobrogea, or, în aceasta din urmă imprejurare; Calvo zice:

„Lorsque les autorités du pays occupé, refusent de se soumettre au pouvoir de l'occupant, ou qu'elles se sont retirées à son approche, l'autorité militaire doit, en s'efforçant autant que possible avec les représentants, de la population, instituer des autorités provisoires pour remplacer les fonctionnaires réfractaires ou absents“.

Astfel că, armatele rusești la ocuparea desfășurată a Dobrogei, au găsit că autoritățile turcești emigraseră; retrăgându-se în lăuntru împărăția, unde se constituise ca atare, ceea-ce nu se poate admite în dreptul internațional, autorii sunt unaniști în a recunoaște:

Calvo, Vol. III, pag. 180: „*L'autorité de tous les corps constitués, de toutes les admis-*

nistrations dont le Siege n'est pas sur le territoire occupé est suspendue“.

In acelaș sens Bluntschli și Fiori, vol. II pag. 351.

Iată clar că, în fapt, Imperiul otoman numai era reprezentat în Dobrogea, încă din 11 Aprilie 1877, încât luarea în posesiune a trupelor române la 14 Noembrie 1878, avea efect retroactiv, ca continuitate de suveranitate, încă de la 11 Aprilie 1877.

Deci adoptarea acestei date de Guvernul Român, era în conformitate cu principiile dreptului internațional.

Suveranitatea Turciei nu era atinsă, prin faptul că renunțase singură să-o manifestă, iar această dată, avea pentru regularea proprietății rurale, consecințe juridice de o mare valoare și cum proprietatea rurală în Dobrogea stă în imediată și strânsă legătură cu extensiunea drepturilor politice, găsesc necesar să arăt, că dobânditorii de proprietăți în această provincie în răstimpul de la 11 Aprilie 1877 până la aplicarea legii funciare; nu au putut găsi protecție în Guvernul Român, care în chip implicit le dedea calitate de raiale, deci de cetăteni români.

§ III

Musulmanii și Rajah

Locuitori aflați în Dobrogea în ziua de 11 Aprilie 1878, puteau fi, **cetăteni otomani** pur și simplu, **numai musulmanii și supuși otomani, creștinii și coloniștii cunoscuți** sub denumirea de **raiale**.

Aceștia toți la un loc devin prin efectul legii organice din 1880 și sunt cetăteni români, obținând această cetătenire prin incorporația Dobrogei la Patria-Mumă.

Iată dar o categorie de cetăteni români, care pot, ca ori-ce cetăean român din cuprinsul Regatului, să exercite drepturile politice în condițiunile ce se vor statua, prin noua lege de extensiune a drepturilor politice.

Posițiunea acestor musulmani, și raiale, din punct de vedere constituțional este limpede, ei sunt cetăteni români și numai au nevoie de nicio investitură, pentru a fi introdusi în familia românismului.

Dar, pe cât este de usoară cestiuinea din punct de vedere juridic, pe atât devine imposibil de stabilit în fapt!!

Cine erau cetăteni otomani la 11 Aprilie 1877 ?

Cine erau raialele la 11 Aprilie 1877 ?

Aici este nodul gordian care va trebui deslegat cu mare grija și patriotism, alt-fel, această extensiune de drepturi politice, va însemna incepțul unor mari greutăți în viitor.

Înainte dar, de a merge mai departe, voi arăta că sub denumirea de raiale se cuprind nemții, bulgarii, rușii, lipovenii, armenii, grecii, evreii, găgăuzii și coloniști prevăzuți de legea din 1 Redjeb 1273 (1857), **dacă fuseseră supuși otomani și aflați în Dobrogea la 11 Aprilie 1877.**

Colonii stabiliți în Dobrogea erau de două categorii; **Vechii-colonii și colonii stabiliți în punctul legii din 1 Redjeb 1273.**

Vechii colonii erau cu totul asimilați populației musulmane, chiar perduseră această denumire, fiind mai ușor cunoscuți ca raiale, supuși otomani, cum sunt o parte, din Nemții din Dobrogea; pe căt timp colonii aduși sub imperiul legei din 1 Redjeb 1273 (1857), sunt *tătarii și cerchezii*, cari după terminarea războiului din Crimea, emigrău din Rusia, iar Imperiul Otoman a făcut această lege, pentru a reglementa instalarea acestor emigranți în cadrul Dobrogei, și unora și altora li se deudeau mari favoruri și mari garanții astfel:

Libertatea cea mai desăvârșită a religiei; pământurile cele mai sănătoase și redițioare; delimitându-se fiecărei familii o suprafață de pământ necesar pentru agricultură, atât căt avea nevoie; fiind tot deodată scutii de orice dare către stat pe timp de 6—12 ani, după localități și aceste pământuri nu le puteau vinde de căt după trecere de 20 ani.

Creștinii erau în plus scutii de serviciul militar. Coloniștilor nu li se cerea de căt un jurământ de credință către M. S. I. Sultânul la instalarea lor, că primesc a fi supuși imperiului, fără cea mai mică rezervă sau restricție și să aibă bune purtări, să fie cinstiți și muncitori.

Când citesc instrucțiunile date de guvernul otoman pentru primirea și instalarea acestor coloni, resimt o profundă indignare, gândindu-mă cum am tratat și maltratat actualmente pe veteranii-colonii pe cari i-am adus în Dobrogea; cătă deosebire!... și doar Turcia este o țară, zisă barbară!?

§ IV.

Lucrările Comisiunilor de Plăși

Indată, după luarea în stăpânire a Dobrogei, prima grija a guvernului liberal de atunci, a fost că, după această ocupare de fapt a provinciei și linștirea evenimentelor, să se intereseze de soarta populației autohtone, care după cum a văzut se incetăjenise prin anexiune, soartă strâns legată de proprietatea rurală, singurul ei mijloc de existență.

Drept aceia în anul 1880 se instituie în toate plășile din sangeacul Tulcea, Deliorman și Dobrogea, căte o comisiune compusă din *Administratorul local* (sub-prefectul) *un Delegat al Administrației Domeniilor* (Ministerul Domeniilor) și *Primarul comunei*, cu îndatorire să meargă din sat în sat, pentru ca la fața locului, să cheme pe locuitori, și posesorii de pământ, a-și arăta titlurile de proprietate și posesiune imobiliară.

Instrucțiunile reglementare date acestor comisiuni de plasă erau, ca pentru fiecare comună în parte, după ce strângeau toate titlurile și procesele-verbale, pentru cei cari nu aveau asemenea titluri, să facă căte o situație generală, în formă de proces-verbal al aceleia comune, în care să se treacă locuitorii aflați în acea comună înainte de războiu, numărul emigranților și dispărăților, precum și toți locuitorii pe nume, pronume și origină, cari se găseau în comună în momentul când lucra comisiunea.

Ce serviciu imens ar fi pentru această mare

cestiune, acordarea drepturilor politice, dacă cei care au compus acele comisiuni de plasă și ar fi înțeles menirea și și ar fi indeplinit datoria.

De parte de așa ceva.

Cu ocazia lucărărilor ce am făcut în Dobrogea, în vederea limpezirii situației proprietății rurale, am putut constata această mare lipsă, pe care în 1906 am indicat-o prin coloanele ziarului «Voința Națională», comisiunei instituită atunci, cu studierea extensiunii drepturilor politice, de către partidul conservator, care azi este o fericită realitate.

Din studiul tuturor dosarelor comisiunilor de plasă și a comisiunii centrale partea I și a II-a, aflate actualmente la serviciul Domenial prindinte de Ministerul Domeniilor, am putut forma în mare parte, *liste de cetățenii otomanii și raiaile aflătoare în Dobrogea în ziua de 11 Aprilie 1877*, așa dupe cum se vede în tablourile ce urmăză; spre surprinderea multora, din cei care, s-au ocupat de această mare cestiune.

A) **Populațiunea Dobrogei înainte de Războiu, după naționalitate, precum și numărul emigranților și dispărăuților, pentru județul Constanța.**

B) **Populațiunea Dobrogei înainte de Războiu, după naționalitate, precum și numărul emigranților și dispărăuților, pentru județul Tulcea.**

POPULAȚIA DOBROGEI

Lucrare de recensământ publicată de Comisia de plasă din Dobrogea în anul 1906, unde reprezentări și concluzii sunt adăugate și discută în mod detaliat. Vîntură, 1906.

JUDEȚUL CONSTANȚA

POPULATIUNEA DOBROGEI ÎNAINTE DE RAZBOI

DUPE NAȚIONALITATE

PRECUM ȘI NUMĂRUL EMIGRANȚILOR ȘI DISPĂRŪȚILOR

POPULATIA DOBROGEI

Inainte de Rezbel și cea constată de comisiunile de plasă ca existând în sate în anul 1880, după naționalitate și numărul emigranților și dispărăților după rezbel până la 1880

COMUNA	CATUNA	Se altă în de rezbel	ORIGINA	Au emigrat sau dispărut		Se mai trăiesc în locuințe în 1880
				Fam.	Fam.	
Palazu Mare	Palazu Mare	60	turci, tătari români	13	55	
	Anadalkioi	84	turci, tătari, albanezi și armeni	53	48	
	Canara Horoslar	96	turci, tătari	55	49	
Hasancea	Hasancea	149	tătari și turci	9	150	
	Mahometcea	94	tătari turci și bulgari, indigeni și coloniști	6	94	
Alacap	Alacap	90	indigeni tătari	6	86	
	Chiostel	190	"	138	52	
	Docuzol	160	"	142	18	
Caraharman	Caraharman	106	turci, tătari, bulgari	16	98	
	Peletlia	76	turci, tătari, bulgari	7	69	
	Traian					

COMUNA	CATUNA	Se află înaltă de rezbel Fam.	ORIGINA	Au emigrat sau disparuți		Se mai găsesc în localitate în 1880 Fam.
				Fam.	Fam.	
Ghizdărești	Ghizdărești	98	lipoveni, indigeni tătari		102	
	Tichilești	130		130		
Ostrov (Hărsova)	Ostrov	100	români		111	
	Tașburum	60	indigeni	50	10	
	Aigar Amet	45	"	30	46	
Dăeni	Dăeni	265	români indigeni	11	254	
Topalu	Topalu	204	români indigeni		204	
	Boasic	65	tătari	Em. 65		
	Calachioi	60	tătari	60		
Calfa	Calfa	43	tătari indigeni		43	
	Rahman	65	tătari indigeni	4	61	
	Mahometcea	70	tătari indigeni	24	46	
	Haidar	98	tătari	98		
	Corugea	90	tătari	90		
	Ramazanch.	70	tătari	70		
	Aisaber	1	turc	1		
Gârlieciu	Gârlieciu Eschisarai	160	români indigeni		160	
		50	tătari	50		
Groapa Cio- banului	Groapa Cio- banului	208	români indigeni		208	
	Cadicăsla	140	indigeni	119	21	
Cochirleni	Cochirleni Ivrinez	133	români indigeni		133	

COMUNA	CATUNA	Se află înaltă de rezbel Fam.	ORIGINA	Au emigrat sau disparuți		Se mai găsesc în localitate în 1880 Fam.
				Fam.	Fam.	
Danachioi	Carol I Bihărăi	240	tătari		156	101
		189	tătari		117	63
Carabacă	Carabacă	160	turci și tătari in- digeni		110	150
	Besaul	130	turci și tătari in- digeni		57	73
	Caugazi	40	turci și tătari in- digeni		11	26
	Chertie-Pun.	60	turci și tătari in- digeni		25	35
Enisarai	Enisarai	110	tătari indigeni		126	
	Carapelit	80	tătari indigeni		48	32
	Balgin	45	tătari indigeni		23	22
	Dulgheru	100	tătari		100	
Tortoman	Tortoman	161	tătari indigeni		99	62
	Defeea	150	tătari indigeni		117	33
	Cilibichioi	107	tătari indigeni		66	42
	Agiea					
	Derinchioi	120	tătari indigeni		120	
	Faćria					
Gargalac	Giabacumare	70	tătari indigeni		70	
	Giabacu mic	22	tătari indigeni		22	
	Gargalac mare	59	tătari și tătari		18	58
	Gargalac mic	142	tătari și bulgari		112	60
	Sahmaw	32	tătari		20	33

COMUNA	CATUNA	Se aflau înainte de rezbel Fam.	ORIGINA	Au emigrat sau disparut		Se mai găseau în locuințe în 1880 Fam.
				Fam.	Fam.	
Caratai	Caratai Agi Cabul	145 70	tătari indigeni tătari coloniști	14 70	130	
Mahmut Cuius	Mahmut Cu- ius	48	tătari indigeni	48		
	Caciamac	90	tătari indigeni	31	59	
	Idriz Cuius	55	tătari indigeni	9	46	
	Peștera	Influa- jat la 1895				
Enigea	Enigea	41	tătari indigeni	5	36	
	Polucci	25	tătari indigeni	5	20	
	Adam Clisi	25	tătari indigeni		25	
	Arabagi	16	tătari indigeni	6	10	
	Iusufanar	30	tătari indigeni	24	6	
	Mulciova	50	tătari indigeni	8	42	
	Talașman	28	tătari indigeni	11	17	
	Dedebală		Desființat locuit de cerchezi			
Biulbiul	Biulbiul mic	75	tătari indigeni	14	64	
	Biulbiulmare	75	tătari indigeni		75	
	Endecara- chioi	65	tătari indigeni		65	
	Turc Murfat	40	tătari indigeni		40	
	Roșeanu	120	tătari	120		
Caramurat	Caramurat	230	tătari și turci	164	121	
	Nazareea	158	tătari	107	56	
	Dolufacă	59	tătari		48	11
	Horoslar	37	tătari	10	37	

COMUNA	CATUNA	Se aflau înainte de rezbel Fam.	ORIGINA	Au emigrat sau disparut		Se mai găseau în locuințe în 1880 Fam.
				Fam.	Fam.	
Tekir Ghiol	Tekir Ghiol	120	tătari, turci, bulgari, indigeni și coloniști		17	106
	Asiduluc	68	tătari, turci, bulgari, indigeni și coloniști		19	49
	Laz Mahale	78	turci, tătari, bulgari, indigeni și coloniști		42	38
	Agigea	50	turci, tătari, bulgari, indigeni și coloniști		19	35
Cocargea	Cocargea	90	36 indigeni, 36 coloniști români și turci		52	38
	Susus Alibei	1	bulgar			1
Chioseler	Borungea	25	români și turci		13	12
	Chioseler	150	indigeni turci		39	112
Copadin	Copadin	254	tătari și turci		32	237
Cavaclar	Cavaclar	76	tătari coloniști		9	69
	Mangaci	75	tătari și turci		8	66
Enghez	Enghez Casacci	17 58	tătari			

COMUNA	CATUNA	Nr. familiilor de rezbel	ORIGINA	Anul în care s-au dispărut		Nr. familiilor locuite în 1880
				Fam.	Fam.	
Cazul Murad	Cazâl Murad	143	tătari coloniști	75	68	
	Becter	26	"	14	12	
	Terzî Veli	32	"	8	24	
	Merdevenli	95	"	42	25	
	Punar	Desființat locuit de cerchezi				
Agemler	Agemler Sofular	150 50	tătari turci și tătari	20 12	130 38	
Mursatlar	Mursatlar Omurcea	171 135	tătari tătari indigeni	109 39	68 99	
Rasova	Rasova Mosait Vlahchioi	180 76	români indigeni Desființat locuit de cerchezi	12 " " 1	168 76	
Bugeac	Bugeac	100	indigeni, turci și români	1	99	
Topolog	Topolog tătar	60	tătari indigeni	65		
	Doerani	90	tătari	42 Ro- mâni din don- veniți	90	
	Topolog cer- chez	35	cerchezi	35		
Cuzgun	Cuzgun	71	indigeni și colo- niști	23	48	
	Cara Amat	39	indigeni și colo- niști	3	36	

COMUNA	CATUNA	Nr. familiilor de rezbel	ORIGINA	Anul în care s-au dispărut		Nr. familiilor locuite în 1880
				Fam.	Fam.	
Oltina	Oltina	146	indigeni ¹⁾			3 146
Lipnița	Lipnița Coslugea	136 105	bulgari români			5 111 1 34
Satul nou	Satul nou Pârjoaia	75 36	indigeni indigeni și colo- niști			53 15 12
Regep Cuius	Cadichioi Techederesi Regep Cuius	38 44 62	indigeni turci turci			1 37 1 41 62
Parachioi	Parachioi	96	români			96
Caranlăc	Caranlăc Curu Orman	25 80	indigeni indigeni și colo- niști			4 84 61
Mărleanu	Mărleanu	112	indigeni români			32 106
Chiragi	Chiragi	131	tătari coloniști			32 106
	Acargea	19	turci			18 2
	Valală	18	turci			11 2
	Hoscadin	17	turci			11 3
	Cadichioi	67	tătari			46 14
	Deliuruci	30	tătari			15 19
	Nalbant	32	tătari			29 3

¹⁾ Prin indigenii înțeleg românii autohtoni stabiliți ab antiquo începând cu Dunăre.

COMUNA	CATUNA	Se adăuga în anul de rezbel Fam.	ORIGINĂ	Au emigrat sau disparut		Se mai găsesc în localitate în 1880 Fam.
				Fam.	Fam.	
Aliman	Aliman	106	indigeni		74	
Azaplar	Azaplar	92	tătari	7	85	
	Erebiler	18	turci	7	11	
	Mustafaci	29	turci	19	12	
	Carachioi	34	turci, tătari	2	32	
Dobromir	Dobromir din deal	72	bulgari		72	
	Dobromir din vale	48	bulgari		48	
Baeram Dede	Baeramdede	191	tătari coloniști	70	121	
	Cealmargea	38	tătari indigeni	13	25	
Asarlăc	Asarlăc	63	bulgari indigeni	3	60	
	Ghiol Punar	56	bulgari indigeni	28	28	
	Nargilar	20	indigeni	14	6	
	Cherim Cuius	21	bulgari indigeni		21	
	Hasancea	9	indigeni		9	
	Hairanchioi	34	indigeni		34	
Hairanchioi	Schender	24	tătari indigeni		24	
	Demircea	42	tătari indigeni	6	36	
	Başpunar	24	turci indigenii	3	21	
	Sarapcea	Desființat locuit de cerchezi				
Caraaci	Caraaci	51	tătari indigeni	8	43	
	Malecoci	Desființat locuit de cerchezi				
Sevendic	Sevendic	16	tătari indigeni		16	

COMUNA	CATUNA	Se adăuga în anul de rezbel Fam.	ORIGINĂ	Au emigrat sau disparut		Se mai găsesc în localitate în 1880 Fam.
				Fam.	Fam.	
Ghiuvegea	Ghiuvegea	52	tătari indigeni			51
	Calaicea	38	tătari indigeni			30
Osmancea	Osmancea	196	tătari coloniști			171
Gherengec	Gherengec	112	tătari coloniști			97
	Acfular	41	tătari coloniști			44
	Copucei	49	bulgari indigeni			31
Edilchioi	Edilchioi	73	tătari			73
	Uzumlar	78	tătari			78
	Enge Mahale	68	tătari			62
	Amzaci	60	turci			39
Musurat	Musurat	79	tătari			6
	Carlichioi	14	turci și bulgari			14
	Ceatmalar	50	tătari			50
	Muratana mare	18	tătari			18
	Urluchioi	16	turci și bulgari			2
Osmanfacă	Osmanfacă	190	tătari			121
	Abdulah	58	tătari			48
	Elibichioi	70	turci			34
Carvan	Carvan mare	44	bulgari indigeni			36
	Carvan mic	55	bulgari indigeni			49
	Velichioi	38	turci indigeni			38

COMUNA	CATUNA	Se astăzi înălțate de reședință Fam.	ORIGINA		Au emigrat sau disparut Fam.	Se mai găsesc în localitate în 1880 Fam.
			Au emigrat sau disparut Fam.	Se mai găsesc în localitate în 1880 Fam.		
Esechioi	Esichioi	112	turci indigeni		91	
	Cuiugiuic	104	indigeni turci și bulgari		19	88
Enișenlia	Enișenlia	27	iudigeni tătari		2	25
	Ciucurchioi	29	tătari și indigeni		3	26
	Tecchechioi	77	tătari indigedi		3	74
	Nastradin	66	tătari indigeni		3	63
	Bazarghian	42	tătari indigeni			42
Beilic	Beilic	149	indigeni		106	
	Demircea	45	indigeni		26	5
	Baccuius	30	indigeni		2	19
Mangalia	Mangalia	80	turci, tătari, bulgari, greci		26	41
Caraomer	Caraomer	58	tătari		5	53
	Alibeichoi	60	cerchezi		60	8
	Canlicieur	106	tătari coloniști		12	95
	Dauluchioi	22	turci		10	19
	Ghiuvenlia	67	turci		22	45
	Cerchezchioi	37	turci		19	18
	Derinchioi	34	tătari		23	11
	Docuzaci	28	turci		20	8
	Mamuzlia	22	turci		17	3
	Calfachioi	27	turci		15	12
Canalia	Canlia	150	bulgari		29	118

COMUNA	CATUNA	Se astăzi înălțate de reședință Fam.	ORIGINA		Au emigrat sau disparut Fam.	Se mai găsesc în localitate în 1880 Fam.
			Au emigrat sau disparut Fam.	Se mai găsesc în localitate în 1880 Fam.		
Tașpunar	Taspunar	131	turci indigeni		45	86
	Chiorceșme	200	tătari indigeni		149	51
	Băltägești	82	indigeni		63	19
Sarighiol	Sarighiol	60	tătari		60	
	Ilanlăc	56	tătari		5	51
	Acabași	28	turci		22	18
	Hangilar	59	tătari		30	29
	Caracicula	61	tătari		14	38
	Ghecege	5	indigeni		2	4
Almalău				538	bulgari indigeni	38
	Topraisar			320	tătari	8 227
Tatlageac	Tatlageac mic	100	tătari		2	101
	Tatlageac mare	60	tătari		5	60
Hărșova	Hărșova	467	indigeni		92	302
Seimeni	Seimeni mari	106	indigeni și colo- niști		7	100
	Seimeni mici	61	indigeni			61
Cernavoda	Cernavoda	100	indigeni		3	129

COMUNA	CATUNA	Se aflau în anul de rezbel Fam.	ORIGINA	Au emigrat sau disparut		Se mai găseau în localitate în 1880 Fam.
				Fam.	Fam.	
Cleracei	Cierâcci	135	tătari, turci, români și bulgari	88	50	
	Mamaia	22	turci, tătari și armeni	2	22	
	Cogealia	120	tătari și bulgari	78	45	
	Tașaul	119	tătari și turci	71	51	
	Caracoium	133	tătari	118	31	
	Palazu mic	52	tătari și bulgari	38	32	
	Cavargie	111	tătari și indigeni	118		
	Dolu faci		Desființat locuit de cerchezi			

RECAPITULATIE

La 1880 au avut in județul Constanța :

- A) **226 sate** cu o populație de :
- B) **17.468 români autohtoni, turci, tătari, bulgari, coloniști armeui, greci, etc. inainte de Război ; și**
- C) **10.948 cetăteni Dobrogeni**, deci azi **cetăteni Români**, in anul 1880.

JUDEȚUL TULCEA

POPULATIUNEA DOBROGEI INAINTE DE RAZBOI

DUPE NAȚIONALITATE

PRECUM ȘI NUMĂRUL EMIGRANTILOR ȘI DISPĂRUTILOR

No. curent	Comune' e și Cătunele	Fam.	Inainte de război	Au emigrat		Se află în comuna	
			Familii				
			Fam.				
1	Agighiol	160	4		156		
	Căt. Sabangia	72	—		80		
2	Beștepe	154	9	Bulgari	147		
	Căt. Părilita	30	15	Bulgari	27		
3	Căsla	126	22	Turci	106		
4	Cataloi	165	28	Bulgari	149		
	Căt. Enichioi	79	11	»	78		
5	Frecăței	112	21		107		
6	Mahmudia.	241	32		209		
7	Malcoci	80	—		81		
	Căt. Prislava.	114	20	Tătari	94		
8	Meidanchioi	155	12	Bulgari	147		
9	Morughiol	145	41	Tătari	112		
	Căt. Duvăvățu de Sus	86	44		42		
	» Dunăvățu de Jos	70	36		54		
10	Nicolitel	232	—		235		
11	Parchis	95	—		101		
12	Sarghiol.	173	—		173		
	Căt. Calica	146	—		146		
13	Sarinasuif	87	21		81		
	Căt. Caraibil.	111	25		94		
	» Bei bugac	151	49		146		
14	Satu Nou	65	52		63		
	Căt. Patlageanca	24	—		7		
15	Somova	148	—		154		
16	Telița	92	6		87		
	Căt. Poșta	55	—		55		
17	Tulcea			A se vedea			
18	Alibecchioi	50	—		78		
	Căt. Acadân	80	36		87		
19	Armutlia.			A se vedea			
20	Atinagea.			»	»		
21	Babadah.			»	»		

Se aflau în comună la 1880										
Germ.	Tigali	Tătari	Izrael.	Români	Rusă	Bulg.	Tinci	Greci	Altren.	Lipov.
—	—	—	—	118	2	25	—	1	—	—
—	1	10	2	75	1	1	—	—	1	—
—	—	—	2	114	—	20	—	—	—	—
—	—	—	—	6	16	3	—	—	—	—
—	—	—	—	71	2	4	28	1	—	—
79	—	—	—	39	2	28	—	1	—	—
—	—	—	—	1	—	76	1	—	—	—
—	—	—	—	7	6	59	35	—	—	—
—	—	—	61	97	15	66	—	—	—	—
—	—	—	—	8	—	2	—	—	—	—
—	—	—	—	30	4	38	6	2	—	—
—	—	—	5	93	4	11	—	—	—	—
—	—	—	4	—	32	77	—	—	—	—
—	—	—	—	5	33	3	—	—	—	—
—	—	—	—	6	39	7	—	—	—	—
—	—	—	7	—	200	2	17	—	—	—
—	—	—	—	92	8	—	—	1	—	—
—	—	—	5	150	6	10	—	—	—	—
—	—	—	—	120	23	3	—	—	—	—
—	—	—	—	1	41	5	33	1	—	—
—	—	—	93	—	—	—	—	—	1	—
—	—	—	144	—	—	—	—	—	2	—
—	—	—	—	1	—	7	2	—	—	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7
—	—	—	—	123	19	13	—	—	—	—
—	—	—	—	4	82	1	—	—	—	—
—	—	—	—	16	38	—	—	1	—	—
post-scriptum										
—	—	—	—	4	—	4	—	70	—	—
—	—	—	5	—	8	—	8	58	8	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
post-scriptum										
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Nº. curent	Comunele și Cătunele	Inainte de razboi	Au emigrat		Se află în comuna
			Fam.	Familii	
22	Baschioi	180	26		182
	Căt. Cineli	84	34		53
23	Beidaut	160	27		130
	Căt. Caildere	35	15		21
	» Sarighiol	70	—		102
24	Caulă Bugeac	172	62		143
	Căt. Pasa Căslă	82	8		79
25	Caramanchioi	240	41		209
26	Caranasuf	158	9		97
	Căt. Duingi	150	78		90
27	Casapchioi	145	12		155
28	Casimcea	65	40		114
	Căt. Alifaca	25	—		24
	» Caceamac	60	60		—
	» Ceauschioi	48	17		40
	» Cuciuchioi	107	64		41
29	Ceamurile de Jos	107	4		139
	Căt. Caugagi	101	71		29
30	Ceamurile de Sus	165	19		160
	Căt. Camena	55	—		67
	» Eschi Baba	34	10		33
	» Hagi Omer	56	27		23
	» Testemel	46	28		18
31	Ciucurova	114	10		115
32	Cogelac	230	190		141
	» Inau Ceseșnea	109	88		89
	» Tariverde	75	62		48
33	Congaj	106	46		92
	Căt. Hagilar	105	56		91
	» Satu Nou	80	19		68
34	Enisala	90	11		81
	Căt. Visterna	76	11		30
35	Jurilofca	384	—		284

Se aflau în comună la 1880										
Greci	Armeni	Români	Bulgari	Turci	Grezi	Armene	Georgieni	Rusini	Ucraineni	Libani
—	—	1	180	—	—	—	—	—	—	—
—	—	1	52	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	128	—	—	—	21	—	—	—
—	—	8	80	14	—	—	—	—	—	—
—	—	45	45	15	—	—	—	—	—	—
—	—	1	40	—	37	—	1	—	—	—
—	—	4	153	49	—	—	—	—	—	—
—	—	2	95	1	—	—	—	—	—	—
—	—	1	57	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	155	—	—	—	—	—	—	—
—	—	78	12	4	18	—	—	—	—	—
—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	1	12	—	—	—	—	—	—	—
—	—	4	1	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	40	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	20	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	20	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	16	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	28	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	9	—	—	—	—	—	—	—	1
—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	11	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	30	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	18	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	1	66	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	60	18	—	—	—	—	—	—
—	—	8	—	22	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	284

No. cuvent	Comunile și Cătunele	Fam.	Înainte de război	Au emigrat		Se află în comuna
					Familii	
36	Nalbaut	102	40			120
	Căt. Trestenic	80				95
37	Ortachioi	90	68			59
	Căt. Dautcea	30	3			42
38	Potur	90	—			90
39	Căt. Hamangia	112	32			78
	Sarichioi	470	26			140
40	Slava Rusă	130	6			112
	Căt. Baspunar	—	—			65
	» Har Cerchez	32	20			42
41	Toesof	130	35			77
	Căt. Chirilic	61	31			28
	» Culelia	30	25			12
	» Ramnic de Jos	90	77			9
	» » » Sus	56	21			19
42	Zebil	150	20			150
43	Balabancea	92	62			76
	Căt. Geafecea Rusă	72	70			35
	» Harcearca	48	4			44
	» Islam Geaferca	67	5			62
	» Taija	23	3			20
44	Carealui.	244	—			244
45	Carjelari	121	120	Cerchezi		136
	Căt. Acpunar	45	20			35
	» Hasaular	40	23			—
	» Iail	26	8			12
	» Omurlar	34	23			11
46	Cerna	351	50			299
47	Coium Punar	55	6			71
	Căt. Alorman	80	80	Tătari		35
	» Canafcalci	70	62			36
48	Greci	406	41			365
49	Isakeea					

A se vedea

port-scriptum

Nr. curent	Comunele și Cătunele	Înainte de război	Au emigrat		Se află în comună
			Fam.	Familii	
50	Jijila	162			162
51	Luncavița	255			255
	Căt. Rachel	145	57	cerchezi	88
52	Măcin	—	40		479
	Căt. Ghecet	—			2
53	Pecineaga	183			183
54	Pisica	127	28		99
	Căt. Azaclău	—			54
55	Satu Nou	120	10	bulgari	110
56	Turcoaia	123			123
	Căt. Zgăla	—			
57	Vacareni	483	—		483
	Căt. Garvan	—			
58	Caraorman			impreună a se vedea	
	Căt. Usluia	—			
59	Chilia Veche	220	—		220
60	Satu Nou	70	—		70
	Căt. Letea	80	—		80
61	Sf. Gheorghe	—			
62	Sfîșofare	40	—		40
	Căt. Periprave	—			
63	Sulina	6	—		6
	PS. — Orașele : Tulcea, Isakcea, Babadag, Sulina și satele : Artmulia, Caraorman, Atmageu . . .	3863	—		3863

RECAPI

La 1880 am avut în jud.

- A) 119 Sate, cu o populație de; B) 15.971,
C) Raportul era de: 4660 români auto-

Se aflau în comună la 1880										
Germ.	Tigani	Tătari	Itali	Români	Ruși	Bulg.	Turci	Greci	Armeni	Lipov.
—	—	—	—	161	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	250	2	3	—	—	—	—
—	—	—	—	80	—	—	—	—	—	—
—	—	—	47	—	40	38	127	190	30	7
—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
—	—	—	—	173	—	—	—	6	—	—
—	—	—	—	—	99	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	60	—	—	4	—	—
—	—	—	—	—	100	—	40	—	—	—
—	—	—	—	—	120	—	—	2	—	—
nimeni										
cu Văcăreni post scriptum										
nimeni										
—	—	—	—	—	30	178	—	—	6	—
—	—	—	—	—	66	2	—	—	2	—
—	—	—	—	—	42	68	—	—	—	40
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
59	—	—	76	828	961	1293	522	200	—	—

TULATIE

Tulcea: înainte de război

români autohtoni, bulgari, turci, tătari, lipoveni etc.

străini, 3901 bulgari, 183 ruși, 1384 turci, etc.

TABLOU RECAPITULATIV

Inainte de Războiu

Județul Constanța : **17.468** raiale și Cetățenii Otomană
Județul Tulcea . . **15.971** " " "

Total General : **33.439** locuitorii Dobrogei sub Imperiul Otoman.

Dupe Războiu la 1880

Județul Constanța : **10.948**, cetățeni Dobrogeni
Județul Tulcea . . **14.626¹⁾**, " " "

Total General : **25.574** cetățeni români prin anexiere, adăugăți prin extensiunea Suveranităței Regatului Român asupra Dobrogei, în ziua de 11 Aprilie 1877.

¹⁾ De observat la 1880, românii autohtoni, erau în număr superior bulgarii, proporția era de :

5660 Români autohtoni
3908 Bulgari.

Desigur că, cei în drept vor complecta cu amănunte și scrupulozitate, cercetând filă cu filă dosarele indicate, pentru a stabili cu mare precizie locuitorii aflați în Dobrogea în ziua de 11 Aprilie 1877, cari prin anexiune au devenit și sunt cetăteni români, pentru ca mai în urmă la fața locului să se stabilească pentru fiecare sat, tablouri exacte de acești locuitori sau descendenți lor.

Această lucrare este piatra unghiară a acordării drepturilor politice în Dobrogea, pentru că mai în urmă prin confuziunea creată de legea funciară din 1882 și mai ales prin incuria administrațiunilor, *sub acest pompos nume de raja, s'au strecurat, stabilindu-se în Dobrogea cîrduri întregi de străini, cari veneau din toate părțile, neputând trăi aiurea; pe când români e-sitau sau părăsiau această provincie din lipsa de patriotism a celor chemați să guverneze și să românizeze această provincie perdută și recăpătată, după atâtă amar de vreme.*

Dar azi nu este timpul recriminațiunilor și nici nu insist, doresc numai arătând răul, să ocolim o mare greșală națională.

D. Luca Ionescu, Președintele Consiliului Superior Administrativ, profundul cunoșător al cestuii Dobrogei; în prea importantele lucrări ce a făcut, arată în chip strălucit că la 1850 pe timpul dominațiunii otomane, populațiunea românească, Românilor antohtoni din județul Tulcea, erau mai numeroși decât slavii din acel județ!?. Adevăr persistent și la 1880, după cum se poate vedea din tabloul de mai înainte!?

«Acestă anomalie nu mai poate fi erlată: interese superioare de Stat ca și demnitatea noastră națională ne impun fortificarea prin număr prin cultură, prin bogăție a elementului sălpăinitor».

«Să mijlocul este simplu de tot, să se împartă boala, dar absolut toate păuzațurile de cultură ale Statului, plugarilor români din țară, de peste Munte, ori de peste Prut?»

Ce sublim adevăr! dar ce realitate amară...

Încă din 1904, s'au pornit improprietările veteranilor, a copiilor acestora și a insurățeilor români stabiliți de mulți ani în Dobrogea, lucrări care s'au continuat până în 1907, urmărindu-se de ambele parfide, cari au succedat la Guvernul Tărei, același ideal politic, românizarea Dobrogei.

În acest răstimp s'au improprietărit în Dobrogea!

1 5700 familii de veterani și

2 4904 familii de insurătei români.

Dar am zis amară realitate, azi opera românării Dobrogei, urmărită cu atâtea sacrificii morale și materiale, se distrug... de un an încoace s'a intreprins o adevărată persecuție și operă de nimicire, a tot ce s'a făcut înainte, sub cele mai bizarre și uneori chiar ridicole motive.

Veteranii sunt depoziți, lăsați pe drumuri nimișuți, iar celorlalți improprietări, nimeni nu ascultă la nevoile lor, dreptatea li se refuză.

Protestez contra acestor lucrări nenorocite și spun clar, celor din Ministerul Domenilor opriți-vă Domnilor, a sosit momentul ca tirania burocratică și fanteziile unor funcționari vanilosi să ineteze, să facem loc altor rațiuni

mai mari, puternice, trainice cari să ne conduceă cu pași siguri, la românizarea definitivă a Dobrogei.

Erorile făcute dacă sunt, trebuie indreptate, dar nu distrugelți o înaltă operă națională.

Nu perd din vedere a rugă pe d. ministru personal, să opreasă asemenea lucrări distrugătoare și antinaționale.

Veteranii trebuie sprijiniți și suferințele lor, alinate, copiii lor să fie improprietății grabnic, ca stabilirea lor să fie pe vecie la graniță și în centrele slave, nu-i mai depozați, căci avem nevoie de români în Dobrogea.

Este timpul ca să înceapă pentru această provincie o nouă eră de bine, pace, și propăsire, mai ales pentru elementul stăpânitor.

Capitolul II

§ I

Legea funciară a Dobrogei de la 3 Apr. 1882

Legea organică din 1880 în art. 13 arată clar, cine pot dobândi proprietăți rurale în Dobrogea:

1) Locuitorii aflați în ziua de 11 Apr. 1877 anume indrituiți de legile otomane.

2) Români

3) Români prin naturalizație sau recunoaștere.

Prin legea funciară din 1882, art. 2 se complecțează ideia de mai sus din legea organică, amplificându-se, prin aceia că se creiază noi categorii de români, cari pot dobândi proprietatea rurală și anume :

I) Români din Regat.

II) Români de origină din țările locuite de români (transilvăneni, macedoneni, bucovineni și bănățeni).

III) Musulmani.

IV) Raiale.

V) Cultivatorii stabiliți în Dobrogea la promulgarea legei din 1882, sunt considerați ca români și se bucură de aceleași drepturi.

Această ultimă categorie de nouii cetățeni dobrogeni, a constituit o adevărată nenorocire pentru viitorul Dobrogei ; de oarece, ce poate fi mai ușor, de căt să se dovedească că erau în Dobrogea la 3 Aprilie 1882 !???

Iată dar o nouă greutate de trecut în regularea drepturilor politice ce s-au acordat.

Acești cultivatori stabiliți în Dobrogea la 1882, sunt toți de origină streină cari împreună cu falșele raiale prin diferite mijloace au isbutit să fie improprietății la 1884, 1886 și 1889; Cele trei faimoase parcelări consecutive facute exclusiv în interesul lor.

Prin acest mijloc oferit de aliniatul ultim de sub art. 2, s'au intunecat principiile clare expuse în legea organică din 1880 ; iar acum trebuie să facă cercetări minuțioase și la fața locului, spre a se dovedi **cari locuitori erau cu adevărat stabiliți în Dobrogea la 3 Aprilie 1882**.

Din fericire numărul lor adevărat este mic, dar greutatea juridică este, că sub această titulatură s'au improprietărit majoritatea acestor streini, toți de origină bulgară, și rusă cotropind aproape tot jud. Tulcea, venind în Do-

brogea intre anii 1882—1884, atunci când au auzit că se impart pământurile Statului ; iar inginerii topografi din vremuri, când parcelările au fost date în întreprindere, se uitau la numărul de hectare parceleate, iar nu la cine sunt cei improprietări.

Acești străini fiind improprietări și trecuți în actele parcelare, ca cetățenii dobrogeni, indrituiți de legea funciară a dobândii proprietății rurale, s'au bucurat de posesiunea de stat ca cetățeni români și azi vor pretinde vehement să fie complect asimilați Românilor iar, exercițiul drepturilor politice să li se confere ca atare.

Aceasta nu se poate, usurpatorii și streinii de neamul nostru, nu pot avea loc în sănul poporului român, dovada streinismului lor o formează viața lor familiară, aspirațiunile lor, urzirea lor ascunsă și câte altele, cari de sigur se cunosc mai bine, în locurile competente.

Trebue curaj desăvârșit că această operă politică constituțională, ce se intinde asupra Dobrogei, să fie intemeiată exclusiv, pe dreptate și adevăr.

Toți cei cari până azi s'au furișat în cetățenia dobrogană să fie demascăți și înlăturați, justiția va avea dar cuvântul său.

In interesul acestui adevăr să se facă cu această ocasiune cercetări întinse și se va stabili că majoritatea Bulgarilor și Lipovenilor din Tulcea și Silistra-Nouă, sunt improprietări, fără să aibă acest drept, nefiind cetățeni dobrogeni, în prevederile ultimului aliniat citat.

Public toate satele unde să află acești lo-

citori, de această categorie, în număr de 72 cu cătunele dependinte.

Satele Bulgare și Lipovene

Gargalicul mare	Camber	Uzlina
, mic	Artmulia	Cara-Orman
Tășul	Bașchioi	Gorgova
Carakium	Cineli	Chilia
Duiungi	Alibechioi	Periprava
Sariniasuf	Nalbant	Pardina
Casapchioi	Tresteniciu	Assarlacă
Toxoff	Dautcea	Galița
Beidaud	Ortachioi	Gărlița
Camli-bugeac	Balabancea	Esechioi
Jurilofea	Cerna	Carvanul Mare
Ceamurli de sus	Geaferca rusă	» Mic
, de jos	Telița	Lipnita
Caugagi	Caranasuf	Dobromirul din
Slava Rusească	Bestepe	Deal
Bașpunar	Agighiol	Dobromirul din
Vicerna	Enichioi	Vale
Enisala	Malcoci	Almalău
Slava cerche-	Carașuhal	Enisenlia
zescă	Câșla	Canlia
Bahndag	Somovu	
	Parches	

În majoritatea acestor sate nu sunt români de căt *preotul și invățătorul, arare-ori notarul*, limba românească nu se aude, copiii învăță românește la școală, ca dupe ce termină clasele primare să uite frumoasa noastră limbă și când trăg sorțul abia mai pot înțelege ceva românește.

Nevestele și mamele acestor locuitori nu cunosc o vorbă românească.

Aceasta este situațiunea și dacă am așezat români în aceste părți mai ales în ani 1904 și

1905, azi găsește de cuvînță serviciul silvic, să alunge pe acei români, puțin la număr, cari au avut curajul să se stabilească în mijlocul acestei populațiuni slave, invidioasă, rea, hrăpăreață, bogată și solidară, iar această alun-gare și impotrivire din partea acestui serviciu al Statului are ca motiv, că se distrug pădurile meșefikuri de cea mai proastă casfătate de oarece pentru acești bravi funcționari, mai mult pre-tuește un mărăcine, decât stabilirea unui neaoș român cu familia sa în acestă parte.

Meargă ori-cine în Dobrogea, în satele ară-tate și va găsi adevărul. Din cercetarea acestei situațiunii și mai ades a căpătării cum să formăt listele electorale comunale, va isvorî, prin patriotismul celor chemați, soluțiunea cea ade-vărată.

Opera de improprietărire executată pe granița Bulgariei, sub calda conducere a distin-sului bărbat de stat d. C. I. Stoicescu și-a atins scopul, în acele părți se resimte că Tara Ro-mânească începe d'acolo, de unde, acum că-i-va ani, era identică situația ca în jud. Tulcea.

Capitolul III

Proprietatea în Dobrogea

§ I

Codul funciar otoman din 1858

Până la promulgarea legei funciare din 3 Aprilie 1882, proprietatea rurală din Dobrogea, a fost guvernată de dispozițiunile codului funciar otoman din 1858, drept aceia este bine a se ști

că acest cod funciar imparte, proprietatea rurală din Imperiu otoman în următoarele categorii:

I) **Proprietatea Mülk**, «*Plenum Dominium*», Proprietatea absolută.

II) **Proprietatea Mirie**, «*Domeniul public*» — Proprietatea Statului.

III) **Proprietatea Vacuf** (*Mevgoufē*) — Proprietatea inalienabilă — închinată moscheelor, geamăilor, seminarelor sau altor instituții de bine-facere sau religioase.

IV) **Proprietatea Metruqué** — Proprietate lăsată în serviciul și folosința publică.

V) **Proprietatea Mevat**. — Proprietate ne-pielnică agriculturie.

In afara de aceste categorii de proprietate rurală, care formează art. 1 din citatul cod; Jurisprudența religioasă (*fīqh*) care este temeiul dreptului de proprietate în Imperiu Oto-man, precum și unele legi civile (*canun*) cu mult anterioare acestui cod funciar, mai recu-nosc următoarele feluri de proprietăți;

1) **Proprietatea Ciflic**. Proprietate rurală absolută, destinată exclusiv arăturei și care se poate munci într'un an cu un plug eu doui boi.

2) **Proprietatea Iailac**. — Munjii destinați exclusiv în timp de vară, pentru păsunat.

3) **Proprietatea Châslac**. Proprietate de ses, destinată păsunatului, a cărei destina-tiune putea fi schimbată.

4) **Proprietatea Mer'a**. - Proprietatea de ses a obștei locuitorilor dintr'ud sat, destinată păsunatului în chip exclusiv și imutabil.

5) **Proprietatea Baltalik**. - Porțiuni din pădurele Statului, destinate din timpuri im-

moriale pentru satisfacerea nevoilor casnice ale obștei locuitorilor dintr'un oraș sau sat.

Când România redobândește această provincie pentru o bună rânduială nu a ignorat nici un principiu din codul otoman, conformându-se astfel dreptului ginților și dispunând în viitor —, pentru regularea acestei proprietăți, potrivit și felului de proprietate a fiecărui locuitor în parte.

Pentru acest scop, comisiunile de plăși și mai ales comisia centrală, au lucrat și judecat în conformitate cu principiile din legislatiunea otomană, pentru tot ce se atingea de aceste feluri de proprietăți.

Public mai la vale: *Un tablou de toate satele din Dobrogea, unde au lucrat aceste comisiuni și căt anume pământ s'a recunoscut de comisia centrală din care se va vedea ce anume feluri de proprietăți, am găsit în Dobrogea la anexare.*

De alt-fel acest tablou constituie cel mai categoric răspuns ce trebuie dat Imperiului otoman, care susține existența vacufurilor în Dobrogea, de oare-ce se evidentează că în această provincie n'au existat vacufuri.

TABLOU

de toate satele din Dobrogea unde au lucrat comisiunile de plăși și centrale, precum și ori-ce alte proprietăți recunoscute

Nr. curent	Numele Satului	Data delimitării		Terenul delimitat	
		Anul	Luna	Propr.	Mirie
				Donumuri	H. Mp.

I. — JUDETUL CONSTANȚA

1	Cara Harman	1882	Iulie	13	27554	2533	0413
2	Peletlia	»	»	13	18240	1686	8032
3	Traian					Propri.	Statului
4	Cara Murat	»	»	15	12352	1135	5195
5	Carol I	»	»	15	6773	622	6431
6	Dorobanțul	»	»	14	8598	790	4162
7	Ciceracci	»	»	15	4081 ^{3/4}	375	2363
8	Cara Coium	»	»	12	2500	229	8251
9	Cavargic	»	»	14	12590	1157	3988
10	Cogălăi	»	»	12	3364	309	2536
11	Mamaia	»	»	19	2007	184	5035
12	Palazu Mic	»	»	15	1600	147	0883
13	Tasaul	»	»	15	2189	201	2348
14	Dolu Faca	»	»	15	440	40	4492
15	Cobadiu	»	»	17	24558	2257	5261
16	Constanța					Mulk-uri	
17	Gargalăcu Mare	»	»	13	4812	442	3684
18	Mic	»	Septem.	10	6902	643	4983
19	Sahman	»	Iulie	13	4649	427	3837
20	Hasancea	»	»	16	15093	1387	5005
21	Mahometeca	»	»	17	5375 ^{1/3}	494	1409
22	Marfatlar	»	»	16	723	66	4655
23	Omurcea	»	»	16	15357	1411	7701

No. curent	Numele Satului	Data delimitării		Terenul delimitat		
		Anul	Luna	Propr.		Mirie
				Ziua	Donumuri	H. Mp.
24	Nazarcea	1882	Iulie	16	8704	800 1609
25	Pazarliea	»	»	14	2656	244 1662
26	Ester	»	»	14	3802	349 5191
27	Ghelengec	»	»	14	571	52 4921
28	Seremet	»	»	14	2835	260 6219
29	Techirghiol	»	»	10	14720	1353 2108
30	Agigea	»	»	10	3310	304 2894
31	Hasiduluc	»	»	10	14158	1301 5460
32	Las-Mahale	»	»	10	707	64 9947
33	Palaz	»	»	12	10811	993 8557
34	Anadolchioi	»	»	12	5733	528 5987
35	Canara	»	Sept.	10	9017	828 9345
36	Horoslav	»	Iulie	16	7583	536 5966
37	Alacap	»	August	19	15144	1392 1890
38	Chiostel	»	»	19	6302	579 3440
39	Docuzol	»	»	20	6412	589 4562
40	Biul Biul Mare	»	»	26	10852 ^{1/2}	997 6406
41	» » Mic	»	»	26	6405	588 8128
42	Ende carachioi	»	»	19	8873	815 6971
43	Turc Murfat		Ruine Prop. Stat.			
44	Carabacă	»	»	25	3829	352 0012
45	Besaul	»	»	25	4430	409 2510
46	Caugagi	»	»	25	2408	221 3675
47	Chetic Punar	»	»	25	2672	245 6370
48	Caratai	»	»	19	16458	1512 9850
49	Agi-Cabuf	»	»	19	Propri.	Statului
50	Cerna-Vodă	»	»	22	2645	243 1550
51	Chioseler	»	»	25	5649 ^{1/2}	519 3597
52	Borungea	»	»	24	2365	217 4146
53	Cocargea	»	»	24	4189 ^{1/2}	385 1418
54	Ali Bei Ceair	»	»	19	5000	459 6510
55	Ispapunar	»	»	Ruine Prop. Stat.		
56	Cochirleni	»	»	21	5605	515 2687

No. curent	Numele Satului	Data delimitării		Terenul delimitat		
		Anul	Luna	Propr.		Mirie
				Ziua	Donumuri	H. Mp.
57	Ivrinez	1882	August	23	118	10 8477
58	Enigea	»	»	24	3162	290 6836
59	Adam Clisi	»	»	24	2568	236 0763
60	Arabagi	»	»	24	1804	156 6490
61	Iusufunar	»	»	23	788	72 4410
62	Mulciova	»	»	24	6799	625 0333
63	Polucci	»	»	23	2610	239 9374
64	Taslasman	»	»	23	2327 ^{3/4}	213 9902
65	Mamut Cuius	»	»	26	7200	661 8980
66	Caciama	»	»	25	4185 ^{1/2}	384 7741
67	Idris-Cuius	»	»	26	5448	500 8357
68	Defcea	»	»	21	4457 ^{1/2}	406 7791
69	Ciflic Cozălgic	82/83	Aprilie	30	7035	646 7295
70	Pestera					Pr. Statului
71	Saidia					Mulk
72	Ture Amzali					Mulk
73	Midgidia					Mulk-ur
74	Rasova	1882	August	23	2835	255 5656
75	Vlah Chioi	»	»	23	1653	151 9604
76	Seimeni Mari	»	»	22	7276	669 2523
77	Seimeni Mici	»	»	22	3201	291 9125
78	Taş. Punar	»	»	21	11440	1054 6793
79	Báltageşti	»	»	21	6462	594 0528
80	Chior Çeşme	»	»	22	9885 ^{3/4}	908 7993
81	Chior Çeşme Tatar	1882	Ruine Prop. Stat.			
82	Saragea	»	»	21	946	86 9660
83	Tortoman	1882	»	21	8351	767 7096
84	Azizi	»				Ruine Prop. Stat.
85	Cilibichioi		August	21	6912	635 4214
86	Facria	1882				Propri. Statului
87	Giabacu					Propri. Statului
88	Satul Nou					Propri. Statului
89	Agemiler	1882	Iunie	5	12510	1150 0904

No. curent	Numele Satului	Data delimitării		Terenul delimitat		
		Anul	Luna	Propr.		Mirie
				Ziua	Denumirile	H. Mp.
90	Ciobanisa	1882	Iulie	Prop.	Statului	
91	Sofular	»	»	8231	756 6778	
92	Azaplar	»	Iunie	28	18703 1719 3690	
93	Carachioi	»	»	28	18619 ¹ / ₂ 1711 6928	
94	Erebiler	»	»	28	44 4 0449	
95	Mustafaci	»	»	28	Prop. Statului	
96	Cara Omer	»	»	27	16752 1540 0125	
97	Ali bei chioi	»	»	27	5955 547 4444	
98	Calfa chioi	»	«	26	1523 140 0095	
99	Canlă ciueur	»	»	26	10248 942 0986	
100	Cerchez chioi	»	»	26	5948 ¹ / ₂ 546 8470	
101	Danluchioi	»	»	26	9564 879 2206	
102	Docuz-aci	»	»	26	100 9 1930	
103	Ghiuvenlia	»	»	27	12910 ¹ / ₂ 1186 8625	
104	Mamuslia	»	»		Prop. Statului	
105	Cavaclar	»	»	28	10157 933 7330	
106	Mangaci	»	»	28	5685 ¹ / ₂ 614 5993	
107	Cazâl Murat	»	»	27	5007 ¹ / ₂ 460 3405	
108	Becter	»	»	27	651 59 8465	
109	Merdeochi Punar	»	»	27	3394 ¹ / ₂ 312 0575	
110	Teadi Ali	»	»	27	2220 204 0846	
111	Cheragi	»	»	25	14365 ³ / ₄ 1320 6445	
112	Acargea	»	Iulie	25	336 30 8887	
113	Cadichioi	»	Iunie	25	1155 106 1794	
114	Casâmcea cîstic	»	»	26	5302 487 4140	
115	Deleuruci	»	»	25	5561 ¹ / ₂ 511 2698	
116	Hoscadin	»	»	25	120 11 0316	
117	Nalbant Cilie	»	»	25	1445 132 8390	
118	Papucci cilic	»	»	25	2015 185 2390	
119	Valalâ	»	»	25	5 ³ / ₄ 0 5287	
120	Edilchioi	»	Iulie	5	12154 ¹ / ₂ 1117 3632	
121	Amzaci	»	»	5	11275 1036 5108	
122	Enge Mahale	»	»	5	10710 984 5705	

No. curent	Numele Satului	Data delimitării		Terenul delimitat		
		Anul	Luna	Propr.		Mirie
				Ziua	Denumirile	H. Mp.
123	Uzum lar	1882	Iulie	5	6841 628 8943	
124	Enghez Buiuc	»	»	5	12384 ¹ / ₂ 1139 8872	
125	Enghez Chiuciu	»	»	5	4019 ⁴ / ₂ 369 5137	
126	Casâchci	»	»	5	11368 1045 0603	
127	Gheringek	»	»	5	20119 1849 5397	
128	Ascilaa	»	»	6	9123 838 7713	
129	Baş Punar				Propr. Statului	
130	Copucci	»	»	5	7675 ³ / ₄ 705 6336	
131	Hajdar chioi				Propr. Statului	
132	Mangalia	»	»	9	4629 ¹ / ₂ 425 5907	
133	Comarova				Propr. Statului	
134	2 Mai				Propr. Statului	
135	Musurat	»	»	4	13372 1229 2890	
136	Buiuc Muratan	»	Iunie	29	6082 559 1193	
137	Carli-chioi	»	»	29	3287 302 1749	
138	Chiuciuk Muratan	»	»	29	Propr. Statului	
139	Ciatrualar	»	Iulie	4	2521 231 7556	
140	Urluchioi	»	»	4	691 63 5238	
141	Osmancea	»	»	4	13544 1245 1010	
142	Osman Facă	»	»	4	15781 1450 7485	
143	Abdulach	»	»	4	3982 366 0665	
144	Ebechioi	»	»	5	3271 ¹ / ₂ 300 7500	
145	Sarighiol	»	Iunie	10	7035 646 7296	
146	Acbaşî	»	»	10	4455 ¹ / ₂ 409 5953	
147	Canacieula	»	»	8	978 89 9077	
148	Checgeo				Propr. Statului	
149	Hagilar	»	»	10	6550 602 1426	
150	Ilanlăc	»	»	8	870 79 9751	
151	Mustagep cîstic	»	Sept.	16	857 78 7842	
152	Tatlageak Mare	»	Iunie	21	6542 ¹ / ₂ 601 4532	
153	» Mic	»	»	14	18668 1716 1513	
154	Toprai Sar	»	Iulie	4	23143 ³ / ₂ 2143 3081	
155	Tusla	»	Iunie	29	9295 854 4914	

No. curent	Numele Satului	Data delimitării			Terenul delimitat		
		Anul	Luna	Ziua	Propr.		Mirie
					Douumuri	H.	Mp.
156	Perveli	1882	Sept.	19	13746	1263	6710
157	Calfa	»	»	19	4097	376	6382
158	Corindgea	»	»	19	Propr.	Statului	
159	Haidar	»	»	19	—	—	
160	Mahometeca	»	»	19	4071	374	2480
161	Rahman	»	»	19	4746	439	3347
162	Ramazanchioi				Prop. Statului		
163	Ciobanu	»	Sept.	17	7932 ^{1/4}	729	2140
164	Cadicâsla	»	»	17	610	56	0774
165	Dăeni	»	»	17	20220 ^{1/2}	1863	2374
166	Gârliciu	»	»	17	10042 ^{1/2}	924	4482
167	Eschi Sarai				Ruine Propr. Stat.		
168	Ghizdăresci	»	Sept.	16	4161 ^{1/2}	382	5677
169	Tichilesci	»	»	28	Propr.	Statului	
170	Hărsova	»	»	16	11628 ^{1/2}	1073	6046
171	Ostrov	»	»	18	4883	448	8954
172	Aigar Amet	»	»	18	1863	171	3118
173	Sarai				Propr. Satului		
174	Eni sarai	»	Sept.	20	12764	1173	2947
175	Carapelit	»	»	19	6167 ^{1/2}	566	9793
176	Dulgheru	»	»	20	Propr.	Statului	
177	Balgiu	»	»	20	1361	125	1168
178	Siriu	»	»	22	6208 ^{1/2}	570	7484
179	Capugi	»	»	21	6858 ^{1/2}	630	5031
180	Cartal	»	»	21	1447 ^{1/2}	133	0688
181	Pantelimon				Propr. Statului		
182	Erchezect	»	Sept.	22	450	41	3686
183	Musliu	»	»	22	3859	354	7391
184	Satischioi Turc	»	»	21	2515	231	2041
185	» Român	»	»	21	Propr.	Statului	
186	Terzichioi	»	»	21	6156	565	9221
187	Topalu	»	»	22	8595 ^{1/2}	790	1865
188	Boascik	»	»	22	2603	193	3288

No. curent	Numele Satului	Data delimitării			Terenul delimitat		
		Anul	Luna	Ziua	Propr.		Mirie
					Douumuri	H.	Mp.
189	Doeran	1882	Sept.	18	119		10 9397
190	Topolog Tatar	»	»	18	3612 ^{1/2}	332	0983
191	Urumlei	»	»	18	2524		232 0315
192	Cimciler	»	Aprilie	25	180	16	5484
193	Făgărașu Nou	»	Sept.	18	Propr.	Statului	
194	Topolog Român	»	»	18	Propr.	Statului	
195	Almalău		Aug.	1	7260 ^{1/2}	667	4437
196	Aliman	»	Iulie	27	2676	242	1198
197	Asarlák	»	»	26	3719 ^{1/2}	342	9550
198	Cherim Cuius	»	»	26	1467 ^{1/2}	134	9074
199	Ghiol Punar	»	»	26	4782	439	6105
200	Bugeak	»	August	1	2118 ^{1/2}	194	7540
201	Baeram Dede	»	Iulie	25	10296	946	5113
202	Cealmargea	»	»	25	4445	408	6300
203	Beilik	»	»	28	5636 ^{1/4}	518	1416
204	Bacchius	»	»	27	1884 ^{1/2}	127	2772
205	Demircea	»	»	27	318 ^{1/2}	29	2800
206	Canlia	»	»	31	6463 ^{1/2}	594	1676
207	Caraulah	»	»	28	5093 ^{1/2}	468	2465
208	Curu Orman	»	»	28	3086	349	8868
209	Carvanu Mare	»	»	31	2201 ^{1/2}	202	3839
210	» Mic	»	»	31	3587 ^{1/2}	329	8000
211	Velichioi	»	»	31	2725 ^{1/2}	250	5554
212	Cusgun	»	»	27	3815 ^{1/2}	350	7501
213	Caraamat	»	»	27	2512	230	9283
214	Urluia	»	Sept.	10	Propr.	Statului	
215	Dobromir Deal	»	Iulie	29	3196 ^{1/2}	293	8552
216	» Vale	»	»	29	3324 ^{3/4}	305	6454
217	Esechioi	»	Aug.	1	3315 ^{1/2}	304	7951
218	Cuiuguk	»	Iulie	31	5259 ^{1/2}	483	5069
219	Enişenlia	»	»	26	3525	323	8705
220	Bazarghian	»	»	27	3389 ^{1/2}	311	5977
221	Ciucurechioi	»	»	27	2386	219	3452

No. curent	Numele Satului	Data delimitării		Terenul delimitat		
		Anul	Luna	Propri.		Mirie
				Zina	Dominuri	H.
						Mp.
222	Nastradîn	1882	Iulie	26	5003 ¹ / ₂	459 9727
223	Techecchioi	»	»	27	4998	459 4674
224	Gărlița	»	»	31	5132 ¹ / ₂	471 8320
225	Galita	»	Aug.	1	1876 ¹ / ₄	172 4838
226	Ghiugea	»	Iulie	30	3933 ¹ / ₂	361 6079
227	Calaicia	»	»	29	2034	269 7688
228	Hairamchioi	»	»	26	1750 ¹ / ₂	160 9237
229	Baș. Pungan	»	»	25	2634 ¹ / ₂	334 1207
230	Cara aci	»			Ruine. Prop. Stat.	
231	Denurcea	»	Iulie	25	5862 ¹ / ₂	538 9409
232	Malcoci-Sarapcea și Caraci	»	»	25	5438 ¹ / ₂	499 9624
233	Sevendic	»	»	26	1808 ¹ / ₂	166 2556
235	Schender	»	»	25	2779 ¹ / ₂	255 5197
236	Armutlia	»	»		Ruine. Prop. Stat.	
237	Lipnița	»	»	30	3008 ¹ / ₄	276 5488
238	Coslugea	»	»	30	7814	718 3433
239	» Ciflic	»	Sep.	13	4450	409 0896
240	Mărleanu	»	Iulie	27	3842	353 2193
241	Oltina	»	»	28	5865 ¹ / ₃	456 4681
242	Câsla	»	»	28	1015	93 3089
243	Ostrov	»	Aug.	1	3666 ¹ / ₂	337 0620
244	Parachioi	»	Iulie	30	4755 ¹ / ₂	437 1744
245	Regep Cuius	»	»	29	2529	232 4911
246	Techederești	»	»	29	2026	186 2502
247	Satul Nou	»	»	30	1887 ¹ / ₄	173 4720
248	Pârjoia	»	»	30	954 ³ / ₄	87 7704

II. — JUDETUL TULCEA

249	Agi-ghiol	1883	Iulie	16	14176	1303 2014
250	Sabangia	»	»	16	8292	782 3993
251	Bestepe	»	»	14	14674 ¹ / ₂	1348 7531
252	Pârlita	»	»	14	700	164 3511

No. curent	Numele Satului	Data delimitării		Terenul delimitat		
		Anul	Luna	Propri.		Mirie
				Zina	Dominuri	H.
						Mp.
253	Câsla	1883	Iulie	12	5125	471 1430
254	Cataloi	»	»	11	6184	633 2148
255	Enichioi	»	»	11	3460	318 0784
256	Frecatei	»	»	11	5162 ¹ / ₂	474 6809
257	Mahmudia	»	»	15	9850	005 5929
258	Cara-Suat					Munte
259	Gorgova					Delta Statului
260	Malcoci	»	Iulie	14	4493 ¹ / ₂	413 6800
261	Prislava	»	»	14	1384	137 2315
262	Meidanchioi	»	»	12	8685 ¹ / ₂	797 4600
263	Morunghiol	»	»	15	2014 ¹ / ₂	185 1931
264	Dunavetu de Jos	»	»	15	300	27 5790
265	» Sus	»	»	15	860	79 0598
266	Nicolitel	»	»	11	6496	597 1783
267	M-rea Suana					Propri. Statului
268	Parches	»			12	2135
269	Stanca Mare				16	Nare acte de delimitare
270	Sarighiol	»	Iulie	16	8740	803 4683
271	Calica	»	»		7606	699 2208
272	Sarinasuf	»	»	20	1384	127 2315
273	Bei Bugeak	»	»	15	7188	660 7935
274	Cara Ibil	»	»	16	6592	606 0036
275	Satul Nou					Propri. Statului
276	Ciatalchoi					Delta Statului
277	Pardina				»	»
278	Potlogeanca				»	»
279	Souuava	»	Iulie	12	4360	399 9320
280	Telita	»	»	11	3057	27 0211
281	M-rea Cilic Dere					Mulk
282	Posta	»	Iulie	11	Propri. Statului	
283	Tulcea	»	»	13	65766 ¹ / ₂	606 8465
284	Alibechioi	»	Mai	26	5886 ³ / ₄	541 1699
285	Acadan	»	»	27	3606	331 5004

No. curent	Numele Satului	Data delimitarei		Terenul delimitat		
		Anul	Luna	Propr.		Mirie
				Ziua	Donumuri	H. Mp.
286	Armutlia	1883	Mai	26	1501 ¹ / ₂	138 0332
287	Camber	»	»	26	5670	521 2443
288	Atmagea	»	Iunie	3	10088 ¹ / ₂	927 4367
289	Babadag	»	»	12	11825 ¹ / ₂	1487 1207
290	Bașchioi	»	Mai	26	21022	1932 5555
291	Cineli	»	»	26	4142	380 7750
292	Beidaut	»	»	18	11412 ¹ / ₂	1049 1532
293	Cail Déré	»	»	17	1480	131 4602
294	Sarighiol	»	»	18	10520	967 1054
295	Canlă Bugeak	»	»	18	9300	854 6700
296	Paşa Câsla	»	»	18	4350	399 7650
297	Caramancheare	»	»	14	20400	1875 3758
298	Caranasuf	»	»	15	17224 ³ / ₄	1583 4755
299	Duinbgi	»	»	16	8127	747 1166
300	Casapchoi	»	»	15	26959 ¹ / ₂	2478 3915
301	Sariurt	»	»	15	17893 ³ / ₂	1644 9527
302	Casâmpcea	»	»	17	7125 ¹ / ₂	655 0490
303	Alifacă	»	»	17	4924	452 6643
304	Canamak	»	»	17	Prop.	Statului
305	Ceauschoi	»	»	17	2000	183 8604
306	Chuciuk Chioi	»	»	17	5712	525 1054
307	Ceamurele de sus	»	»	18	9120 ¹ / ₂	838 4490
308	Camena	»	»	18	3164 ³ / ₄	290 9364
309	Eschi Baabu	»	»	18	1463	134 4938
310	Hagi-Omer	»	Iunie	2	1322	121 5317
311	Testenel	»	»	2	1620	148 9270
312	Ceamurele de jos	»	Mai	17	16412	1508 7586
313	Caugagi	»	»	18	657	60 3981
314	Cuicurova	»	Iunie	3	8217 ¹ / ₂	755 4359
315	Cogeałak	»	Mai	16	8464	778 0969
316	Liau Cișme	»	»	16	5872	539 8141
317	Tariverde	»	»	16	5224 ¹ / ₂	480 2885
318	Congaz	»	»	27	11772 ¹ / ₂	1082 2478

No. curent	Numele Satului	Data delimitarei		Terenul delimitat		
		Anul	Luna	Propr.		Mirie
				Ziua	Donumuri	H. Mp.
319	Hagilar	1883	Maiu	27	9605	892 0993
320	Satul nou	»	»	26	5030	462 4083
321	Enisala	»	»	13	4506 ¹ / ₂	414 2834
322	Visterna	»	»	12	2464	226 5165
323	Jurilofca	»	»	14	2947 ¹ / ₂	270 9680
324	Nalbaut	»	»	27	13381	1230 1876
325	Trestenik	»	»	27	5136	472 1542
326	Ortachioi	»	Iunie	3	3046 ¹ / ₂	280 0650
327	Dauteca	»	»	3	3880 ¹ / ₂	356 7355
328	Poturi	»	Maiu	15	15524	1427 1240
329	Hamangi	»	»	15	19570 ¹ / ₂	1799 1205
330	Sarichoi	»	»	28	7912 ³ / ₄	727 4199
331	Slava Rusă	»	Iunie	2	7274	668 7003
332	„ cerchază	»	»	3	Propri.	Statului
333	Baș Punar	»	»	2	831	76 3942
334	Toxof	»	Maiu	16	17514	1610 0650
335	Chirilig	»	»	16	4917 ¹ / ₂	452 0666
336	Culelia	»	»	17	Propri.	Statului
337	Rămnicu de jos	»	»	17	2661 ¹ / ₂	268 4821
338	„ de sus	»	»	17	7152 ¹ / ₂	657 5307
339	Pantilimon	»	»	17	Propri.	Statului
340	Zihil	»	Iulie	3	30400	2794 6820
341	Balabancea	»	»	3	4587	421 6833
342	Geaferca Rusă	»	»	3	45 ¹ / ₂	4 1829
343	Hancerea	»	»	3	1728 ¹ / ₂	158 9015
344	Islam geaferca	»	»	3	2231	205 0960
345	Taița	»	»	3	Propri.	Statului
346	Tigancea	»	»	3	2020 ¹ / ₂	185 7449
347	Caracalieu	»	Iunie	26	6406	588 9068
348	Cărjelari	»	»	27	474	43 5749
349	Sepunar	»	»	27	7157	657 9444
350	Hasanlar	»	»	27	150 ¹ / ₂	13 8355
351	Laila	»	»	27	2880	264 7590

No. curent	Numele Satului	Data delimitării		Terenul delimitat			
		Anul	Luna	Ziua	Propr.	Mirie	
					Denumuri	H.	Mp.
352	Omurlar	1883	Iunie	27	998 ¹ / ₂	91	7922
353	Cerna	»	»	28	35021	3219	4861
354	Couim Pumar	»	»	27	8759 ¹ / ₂	805	2628
355	Aiorman						
356	Canat Calfa	»	Iunie	27	690 ¹ / ₂	63	4777
357	Creci	»	»	28	21998 ¹ / ₂	2022	3260
358	Saceca	»	Iulie	2	9537	876	7383
359	M-rea Cocoș				Nare acte de delimitare		
360	Jijila	»	Iunie	30	12156	1117	5032
361	Luncavița	»	Iulie	2	13939 ¹ / ₂	1281	4600
362	Rachel	»	»	2	1274	117	1192
363	Macin	»	Iunie	25	16097 ³ / ₈	1467	791
364	Gheect				Propr. Statului		
365	Pecineaga	»	Iunie	26	16697 ¹ / ₂	1535	0053
366	Pisica	»	Iutie	1	3308	304	1075
367	Azaclău-Ciștic	»	»	1	3005 ¹ / ₄	276	3653
368	Satul Nou	»	Iunie	26	207z2 ¹ / ₂	1908	7016
369	Turcoaia	»	»	26	11533 ¹ / ₂	1060	2762
370	Iglita				Propr. Statului		
371	Văcăreni	1883	Iunie	30	10897 ¹ / ₂	1001	8098
372	Garvan				Văcăreni la o-l-alta		
373	Sulina	»	Iulie	27	Propr. Statului		
374	Chilia Veche	»	»	26	60	5	4
375	Gara Orman	»	»	28	Propr. Statului		
376	Catarleți	»	»	27	—	»	»
377	Letea	»	»	26	—	»	»
378	Periprava	»	»	26	—	»	»
379	Satul Nou	»	»	26	—	»	»
380	Sistofca	»	»	26	—	»	»

Din acest tablou sa vede ce anume feluri de proprietăți s-au găsit în Dobrogea, și oricine poate acum pînă ce să fie acea faimoasă cestiușă a Vacufurilor din Dobrogea este o comedie turcească la care Tara Românească, trebuie să răspundă energetic și desăvîrșit.

Restul din suprafața Dobrogei, în afară de suprafețele indicate, au rămas proprietatea absolută a Statului, asupra căreia s-au aplicat principiile din Constituție și Dreptul Civil.

Rară imprejurare, ca un Stat să rămână stăpân pe o suprafață de pământ aşa de întinsă.

Ce nu s-ar fi putut face, dacă ar fi fost, de la început o găndire deplină și hotărâtă pentru frumosul viitor al acestei provincii; azi vedem greșala dar, întorcându-ne în acele vremuri de doliu și profundă măhnire, ce se abătuseră asupra Tării, suntem datori, a ști și motiva că perderea frumoasei Basarabii, lovise adânc romanismul și redobândirea Dobrogei nu putea elina această durere vecinică de neuitat.

§ II

Defectuozitatea Parcelărilor

Azi trebuie să recunoaștem că situația în care se găsește proprietatea rurală din Dobrogea, este prea bine cunoscută, în cît este inutil să insist, judecând trecutul, constată numai că nesiguranță care domnește în proprietatea din Dobrogea se manifestă, atât din punctul de vedere tehnic, prin defectuozitatea parcelărilor anterioare, cât și din punctul de vedere al stării legale a acestei proprietăți, care

prin varietele feluri de stăpânire, în multe părți a atins cel mai înalt grad al nesiguranței și neliniștei.

§ III

Cadastrul Dobrogei

Actele parcelare și cu planurile parcelare carei conform art. 32 din legea funciară a Dobrogei sunt titluri definitive de proprietate, în multe părți nu mai corespund între ele, deși după lege formează un tot indivizibil; de oarece în actele de parcelări sunt cuprinse suprafete care nu se pot dovedi în planuri.

Aceste acte parcelare nu corespund^ă de asemenea cu registrele cadastrale.

Iar aceste registre cadastrale nu mai sunt în corpondanță cu dosarele comisiunilor de plăși și centrală.

Acesta fiind adevărul, fără să mai ilustreze cu exemple care sunt așa de numeroase, se impune **ca Institut Geografic**, care lucrează harta întregiei Țări, să înceapă fără întârziere, ridicarea în intregime a Dobrogei, intemeindu-se pe lucrările *Depositului de Resbel*, pentru că astfel, se va ajuta la clarificarea situației proprietății rurale.

Statul va avea mare profit, căci și va dobândi proprietatea sa, făcând să dispară confuziunile care se văd în multe părți; iar locuitorii vor fi prea fericiți că proprietatea lor se asează pe o temelie sănătoasă, dobândind siguranța averii lor, care este cel mai mare bine pentru țărănimile și cea mai mare fericire pentru întreaga țară.

Paralel cu această lucrare tehnică, intemeiată pe o triangulație geodesică, trebuie făcută *situatiunea juridică a fiecărui lot in parte*, cu întreaga lui evoluție de la comisiunea Centrală, până azi, formând în acest chip; *starea civilă a fiecărui lot, extrasă din lucrările comisiunii centrale, comisiunilor de parcelare, actele parcelare, registrele cadastrale în comparație cu planurile de parcelare și o exactă cercetare la fața locului*.

Această lucrare juridică unită cu lucrările tehnice ce urmează obligatoriu să se efectueze, vor împreza fără întârziere situația acestei proprietăți rurale, intru căt, toate pământurile din Dobrogea s'au vândut numai în loturi și fixarea stării legale a fiecărui lot in parte, însemnează rezolvarea întregei proprietăți din această provincie.

De altfel trebuie să regretăm trecutul care putea să ne fie scump de tot, prin învățăminte ce ne-ar fi oferit, dacă cei în drept ar fi profitat înțeleptește.

Cadastrul in Dobrogea, trebuia executat din primele timpuri, după ridicarea în plan a Dobrogei de *Depositul de Război*, care dupe ce a alcătuit o delimitare generală a vechilor mele turcești, trebuia ca parcelarea acestor delimitări, să fie încredințată aceluiaș institut, *pentru ca treptat să se alcătuiască cadastrul*, iar nu să se dea în întreprindere acele parcelări, unde interesa câștigul, iar nici de cum lucrarea tehnică.

Dacă aceasta nu s'a făcut atunci, acum când guvernul român dovedește mare solicitudine

Dobrogei, trebuie să se adreseze Institutului Geografic, singurul în puțină a face această lucrare, care este unica soluție pentru definitiva regulare a proprietăței rurale; deci să lase la oparte cei de la serviciul domenial, facerea inventarului, cu care se cheltuie bani în zadar, când singuri și personal cunosc, că ceeace au lucrat pe acelle vremuri, vechile lăcrări de parcelare sunt defectoase, iar stăpânirile cu desăvârșire unele ilegale altele neregulate.

§ IV

Deposedări

In anul 1903 de către serviciul silvic prin agenții săi, se alcătuiseră tablouri de neregularitățile și pretins ilegalele stăpâniri a pământurilor din Dobrogea, în cât la înființarea vechei Administrațiuni a Domeniilor, la Constanța, în cursul verii anului 1903 s'au și început depoziările pe temeiul acelor tablouri cum urmează:

I

Deposedări pentru că titularii erau emigrați : 835 titulari cu o suprafață de 6241. 680 m. p.

II

Deposedări pentru că titularii erau dispăruți: 286 titulari cu o suprafață de 3044 h. 4086 m. p.

III

Deposedări pentru că titularii erau necunoscuți: 340 titulari cu o suprafață de 3720 h. 4600 m. p.

IV

Deposedări pentru că titularii domiciliază în alte părți ale Dobrogei de căt la pământ : 343 titulari cu o suprafață de 4721 h. 4224 m. p.

V

Deposedări pentru că titularii nu-și doveau succesiunea : 321 titulari cu o suprafață de 3510 h. 2330 m. p.

VI

Deposedări pentru că titularii domiciliază în țară iar nu acolo unde fuseseră improprietării: 235 titulari, cu o suprafață de 15.683 h. 5924 m. p.

VII

Deposedări pentru că titularii erau în stare de sănătate, în funcții publice, minori, studenți și alte categorii : 27 titulari cu o suprafață de 400 h.

VIII

Deposedări că se defineau terenurile pe nume fictive : 50 titulari cu o suprafață de 5250 h.

In rezumat avem 3037 titulari depozetați cu o suprafață de 42.561 h. 1334 m. p.

Toate aceste depozetați au fost rezolvate în anul 1904, când s'au făcut redările cele mai grabnice, pentru liniaștea populației și fără nici un proces, redându-se astfel în cea mai deplină voie 26.659.1144 m. p. *), iar de atunci

când locuitorii au văzut că dreptatea nu l-i se mai face, s'au adresat justiții, în cât azi cei de la Ministerul Domeniilor și-au pierdut rădarea și în ne știință de cum trebuie chibzuit, avizează la soluțiuni strănice, procedând la depo-sedarea veteranilor (alte nenorocite deposedări) spre a face rost de pământuri, depopulând astfel și mai mult Dobrogea de elementele românești.

După cum vedem în această provincie, există patru-spre-zece feluri de dobândiri și stăpă-niri a acestei proprietăți.

Încă din anul 1904, s'au inceput lucrări în această direcție de fosta administrație a Domeniilor din Dobrogea, pentru împiezirea proprietății; întrucât acest serviciu fusese creiat cu această destinație și pentru inproprietă-rirea Veteranilor, să după cum se exprimă, cu ales patriotism, d-l C. I. Stoicescu.

Dar tristă constatare! azi, nu se mai face nimic, totul a fost suspendat! ? deci, pun întrebarea, iar cei în drept să controleze: Pentru-ce deposedările anului 1903 nu au fost rezolvite nici până acum și s'a lăsat ca Statul să fie tras în judecată, în cât astăzi găme sub condenațiunile justiției de sute de mii de lei cheltuieli de judecată, și venituri! ??

Oare, este mai util pentru interesele Statului, a săt cine este autorul acestor deposedări, decât a se remedia răul! ? ...

^{*)} În anul 1904 nu s'au facut alte deposedări de cât cele le-gale, pentru neplată de rate, art. 45 legea 1889, iar prin raportul No. 13.789 din 30 Oct. 1901 s'a cerut instituirea unei comisii care să se ocupe de deposedări în viitor. Ori ce alte sfonuri sunt neadevăruri.

Pentru ce nu se continuă mai departe cu rezolvarea acestor deposedări?... să cum chiar conservatorii, au admis de bune și legale cele făptuite de liberalii anului 1904? ! Resentimen-tele politice, au intunecat dreapta judecată, iar azi locuitorii Dobrogei aleargă pe toate dru-murile până la București, spre a obține dreptatea, care nu se poate dobândi de cât cu mare greutate și sacrificii; pe cât limp funcționarii vechii Administrațiuni Domeniale mergeau din comună în comună unde rezolvau aceste deposedări la căminele celor năpăstuiți! ?... Câtă deosebire de concepție... în indeplinirea datorii! !... de aceia este bine ca opinia pu-blică să cunoască această stare de lucruri; iar guvernul ţărei să ia măsuri de îndreptare.

Rostesc adevărul și cer viguros să se limpe-zească o situație atât de grea, pentru deplina propășire a Dobrogei și triumful dreptății.

§ V

Deposedarea Veteranilor

Această operă ce se întreprinde azi de Mi-nisterul Domeniilor, ca, pe deoparte, să opreasca pe Veteranii a mai veni în Dobrogea, neelibera-rându-le bilete de transport, și nepregătind ni-mic în localitățile unde se găseau inproprietări; iar pe de altă, să le aplice legea specială, de-posedându-i, este o lucrare inumană și anti na-tională.

Inumană căci, cei mai mulți din acești ve-teranii având gândul ca în primă-vară anului

1908 să plece în Dobrogea la pământ și au vândut tot ce aveau prin țară și steteau pe picior de plecare, când s-au văzut impediți de a veni prin nepuțință de transportare, la locul improprietăririi.

La acest Minister al Domeniilor sunt circulați date de vechea Ad-țiune către Prefecturile de județ, unele, ca veteranii să vină; altele să mai întârzie; iar când prefectii cereau telegrafic bilet de transport, toate solicitările se trânteau la dosar; de oarece funcționarii respectivi, știau că veteranii nu mai trebuie să meargă în Dobrogea; urmând să fie depozați pe ziua de 1 Aprilie 1908; Ceia ce să și executat!??...

Antinațională am zis că se prezintă această lucrare, pentru că legiuitorul d-l C. I. Stoicescu, când a făurit această lege pentru improprietărirea luptătorilor din răsboiul Independenței, satisfăcea cuvântul dat acestor viteji că Patria nu-i va uita, iar cel mai înalt scop era, după cum chiar glăsuese economia acestei legi *românisarea tuturor centrelor străine, ca, prin ajutorul acestor veterani și a familiilor tinere curățineană acolo, copii și ginerii, toți buni și brazi români, să recucerim și sufletește această provincie.*

Onoare conservatorilor că au înțeles acest înalt scop.

Trist că azi totul s'a uitat.

Acești nenorociți de veterani aduși cu familiile lor din tot cuprinsul Țării și stabiliți în mijlocul unei populații slave, care i' urăște și întrebuintează contra lor, toate mijloacele spre a'i despara, dată fiind și situaținea lor

economică cu desăvârsire slabă, în țuptă cu elementele acestea bogate și îmbogățite, veterani sunt condamnați mai dinainte, chiar la începutul gospodării lor; mulți sunt slugile plătite ale bulgarilor, ca cel puțin de la ei să aibă o speranță de ajutor, dacă pe nimeni nu mai au în Dobrogea la cari apelând să le dea, cel puțin un sfat, de incurajare și rezistență:

Oare, d. Ministrul al Domeniilor nu are cunoștință de această gravă situație a veteranilor din Dobrogea, încă din anul 1907?...

Și atunci. Ce măsuri de îndreptare s'au luat?

Știe d-sa că există la Minister un curajos raport asupra acestei situații, al cărui cuprins se zice, dovedește în adevărata să lumină situația veteranilor?!

Dar azi în Ministerul Domeniilor nu se lucrează nimic pentru Dobrogea, nimeni nu vorbește a vorbi de această provincie, de căt spre criticarea celor din trecut, o! am uitat, se pregarătește un faimos inventar, săcăt de un personal nepriceput și vanitos, a cărui valoare o voi prezenta mai târziu în adevărata sa lumină.

Trebue cu ori ce preț să inceteze această situație, acum cu atât mai mult că Dobrogea este pentru vecie unită cu Patria-Mumă și numai atunci este cu puțință acordarea drepturilor politice în Dobrogea.

§ VI

Desființarea Administrației Domeniilor

Lucrările care s'au executat în anii 1903 și 1904 pentru limpezirea proprietăței rurale au

fost urmărite în 1905 și 1906, după ce partidul conservator, prin minuțioase cercetări s'a convins că această mare operă națională întreprinsă de partidul liberal este necesară și cerută de mari sentimente românești; Nu pot uita în această privință să aduc omagiul meu spiritului de mare dreptate și patriotismului luminat arătat de d. Ioan Lahovary, fostul ministru al Domeniilor, care în totul a fost secundat cu aceeași pricepere și insuflare, cu cele mai curate simțiminte românești de către d. N. Cosăcescu, fostul secretar general.

Azi din contră, partidul național-liberal, care intemeiese această administrație intrerupe firul lucrărilor. Ad-ția Domeniilor este desființată și creiați un serviciu domenial la București pendinte de Ministerul Domeniilor, fără ca prin aceasta să se poată înțelege, că nu poate fi împrejirea proprietăței rurale, că timp nu se vor cerceta la față locului toate neînțelegerile, iar locuitorii cari azi renunță și mai căuta dreptatea, sau dacă o cercetează și costă prea scump, erau fericiți să aibă la indemâna lor, un serviciu a cărui menire, era regularea acestei proprietăți rurale.

Este nevoie ca țara întreagă să știe precis, de ce s'a desființat pe cale bugetară acest serviciu?!

In ori ce caz, mare greșală că după ce s'au cheltuit :

2.113.166 lei pentru veterani și 775.000 cheltuieli cu funcționari și cele-lalte parcelari. Total 2.888.167, să se abandoneze lucrările incepute?... Veteranii lăsați pe drumuri, nu mai au pe nimeni

în Dobrogea, cu tot sufletul, să îngrijească de desfășurul lor, asvârlindu-i astfel în cea mai cumplită desnădejdie și mizerie; iar întregii populațiuni, făcându-i dovada că proprietatea rurală rămâne de apurarea incurcată.

Capitolul IV

Nepuțința alcătuirii listelor electorale

§ I

Fictivele

Listele electorale censitare, cari urmează a se alcătuiri în Dobrogea pentru Senat și Cameră nu pot fi desăvârșite, întrucât, baza legală a acestor liste ar fi gresită, censul ar fi fictiv, intemeiat pe pro prietăția căror titulari nusunt deținătorii legali ; mai cuosebire partea populației care este mai greu impusă, pentru Români Transilvănenii, cei d'intâi descălicătorii în Dobrogea, căror proprietății sunt în cea mai grea incurcatură, vorbesc de așa zise «Fictivele» pământuri cumpărate dela Stat pe nume inexistente, vânzări de terenuri pe cari Statul le-a încurajat și aprobat timp de peste 20 ani.

Primirea regulată a ratelor de răscumpărarea acestor pământuri de către Stat, iar în caz de neurmăre, executarea silită a acestor deținători, este cea mai vie dovdă că Statul a recunoscut validitatea acestor vânzări ; deci zelosii, să se liniștească, asemenea pământuri nu mai pot reveni în patrimoniul Statului.

Dacă sacrificiile făcute de acești bravi români, s'au uitat, ei fiind primii descălicători în

stepele Dobrogei; atunci, cel puțin, dreptate să li se facă.

Inainte de a arăta soluțiunea admisă de Guvernul Tării din 1904, pentru legala resolvire a acestor stăpânirii, soluție impărtășită și și de Guvernul din 1906, prin Ministrul de Domenii din vremuri d. Ion Lahovary; reproduc două memorii adresate în timpurile din urmă locului competitente, de locitorii Dobrogei pentru ca să formeze o idee justă asupra situației reale în care se află proprietatea din această provincie.

ANEXA A

Domnule Ministru,

E câteva vreme de când d-nii șefi ai ocoalelor silvice, în virtutea nu știm căror disposiționi, cunoscă comunele din județul nostru Constanța și întocmesc tablouri de depoziitate a locitorilor cumpărători de loturi mici de la Stat.

In multe locuri depozidarea de fapt s'a și făcut; proprietățile celor depozidați au fost declarate proprietate a Statului și închiriate, ca atare, altor locitori.

Aceasta lucrare, Domnule Ministru, ne-a cuprins de o legitimă îngrijire, pentru că depozidarea noastră înseninează desăvârșita ruinare a celor mai mulți dintr-ne noi.

Cu respect îndreptăm către D-voastră această planșe, nădăduind că veți găsi intemeiate arăturile noastre și veți bine-voi a da ordin să se revină asupra misurilor luate, să se pună capăt unei lucrări care își este în drepturile noastre cele mai sfinte, făcându-ne să privim cu groază viitorul, și să se aşeze aceste drepturi ale noastre pe o bază definitivă, menținându-ne de nesiguranță și bunul plac al tuturor, sub care am trăit până astăzi.

Dominule Ministru,

Cunoșteam până acum un motiv legal de deposedere a cumpărătorilor de loturi din Dobrogea ; el era neplată la timp a ratelor datorite Statului din prejul vânzării în timpul a doi ani consecutivi. D-voastră știți bine că nici chiar această dispoziție n'a figurat în legea de la 7 Aprilie 1882 (pentru regularea proprietăței imobiliare în Dobrogea), în virtutea căreia s'a făcut vânzarea proprietăților Statului din această parte a Regatului, și că ea e o dispoziție ulterioară a legiuitorului din 1889, intercalată între lege strâină de materie,—în legea pentru înstrăinarea bunurilor Statului din România de-a stânga Dunării.—Ceea-ce se știe mai puțin este că mulți cumpărători de loturi, necunoscând această dispoziție, din cauza chipului cum a fost introdusă într-o lege ce nu era privitoare la Dobrogea, și unde nimeni nu se aștepta să o găsească, au pierdut pe nedreptul proprietățile lor, pentru care plătiseră Statului ratele din prejul vânzării pe o lungă serie de ani și pe care de bună seamă ei ar fi dorit să le păstreze cu ori-ce jertfe.

Vedem acum cu strângere de inimă, Domnule Ministru, că se caută un nou motiv de depozițierea noastră, în imprejurarea că unii din cumpărătorii de loturi nu se găsesc în acest moment cu domiciliul real în comunele în care li s-au delimitat pământurile.

Această e toată preocuparea d-lor agenții domeniali, cari pretind a avea însărcinarea de a alcătui tablourile celor ce urmează a fi depozitați. Ei se prezintă în comună, întrebă pe primar dacă cutare ori cutare cumpărător, care figurează în tabelele de parțelare, mai trăește și mai locuiește în comună ; și la

răspunsul negativ al primarului, grăbit și dânsul a slăbiști cu această formalitate, fară nici un alt control și fară nici o altă grija, trec numele acelor cumpărători în tabloul de depozidare.

Acest nou motiv de resiliare a contractului de vânzare dintre Stat și cumpărătorii de loturi nu e un motiv legal. Nici legea din 1882, nici chiar art. 45 din legea de la 1889 nu prevăd îndatorirea pentru cumpărători de a locui în comunele unde li s-au delimitat pământurile, cu atât mai puțin prevăd o asemenea obligație sub pedeapsă de a-și perde proprietățile a căror valoare au ridicat-o prin muncă, și pentru care au plătit Statului timp de căte 20 de ani ratele prejului vânzării.

O asemenea dispoziție ar fi consacrat principiul medieval al plugarului glebae adstrictus ; ea ar fi însemnat o atingere gravă adusă libertăției individuale și spiritului de inițiativă în lupta pentru existență, — și tocmai de aceea legiuitorul nostru n'a luat-o. Cu toate acestea, imprejurarea că cumpărătorii de loturi din Dobrogea nu și au domiciliul în comunele unde au fost improprietări, este singurul temeu al tablourilor de depozidare ce se ale cătăușcă !

Dar nici chiar această lucrare, Domnule Ministru, nu e serios și conștiincios făcută.

Primarii, în mareea majoritate a cazurilor străini de localități, schimbăți la intervale scurte și premeniți necontenti după voia d-lor sub-prefecți, nu cunosc nici odată locuitorii din comuna lor, necum să fie în curent cu alte amănunte asupra condițiunilor în care se găsesc ei și familiile lor. Așa se explică greșelele de neerat ce s'au strecurat în tabelele întocmite de d-nii agenții domeniali. E destul a Vă spune că cumpărătorii de loturi, cari se găsesc în comunele

unde li s'au delimitat pământurile, cari sunt contrabuabili și alegători în acele comune, au fost totuși treceți pe tabelele de deposedare și deposedați de fapt, iar pământurile lor arendate altora, din cauză că d-nii agenții domeniali nu cunosc pe locuitori, iar primarii îi cunosc tot atât de puțin. Exemplile sunt prea numeroase, ca să le putem înșira în această plângere, în care voim să enunțăm numai faptele; dar D-Voastră Vă puteți ori când incredința de adevărul acestei alegături. Numai în comuna Mamut-Cuius sunt vreo zece cazuri de acestea. Cumpărătorii se găsesc în comună, ei sunt inscriși în liste electorale, au achitat până la curent pământurile cumpărate de la Stat, și totuși au fost declarați absenți și deposedați, iar pământurile lor arendate altora!

Aceasta e o dovedă vorbitoare a pripei cu care s'au alcătuit tablourile de deposedare, dar în același timp și o probă a jicnirei aduse drepturilor noastre prin această pripire de neințele.

Domnule Ministru,

D-nii agenții domeniali s'au mulțumit a constata că cumpărătorii de loturi nu se găsesc în comunele respective, dar nu i-au preocupat de loc chestiunea de a ști: unde sunt? ce au devenit ei? prin cine au posedat în lipsa lor din comună și cu ce regulă? în sfârșit cine a plătit pentru ei ratele prețului vânzării și cele-lalte dări cuvenite fiscului?

Și totuși aceste imprejurări, trebuie să fiu, pentru că ele singure pot desluși chestiunea evoluției proprietăței imobiliare din Dobrogea, desvoltarea ei de 20 de ani încoace și raporturile juridice dintre Stat și cumpărători.

Ne vom încerca noi, Domnule Ministru, să schițăm astă cîteva liniiamente generale ale acestei chestiuni, și din această schițare se va vedea că ea nu se poate rezolva în chipul sumar cum au făcut-o d-nii agenții domeniali.

Dintre cumpărătorii de loturi mici cari nu mai locuiesc în comunele unde ni s'a delimitat pământul, mulți, foarte mulți, locuiesc în comune vecine din același județ și uneori din aceeași plasă. Dacă ne-am strămutat domiciliul, am făcut-o siliți de imprejurări, mulți dintre noi chemați de afaceri și întreprinderi cari ne ocupau activitatea și în alte direcții, precum comerțul etc., alii prin căsătorii, — și în această categorie se găsesc mai cu seamă fețele, acum marițate, pe numele căror părinții lor au luat căte un lot și care la trecerea lor în căsătorie au trebuit să-și armeze hărbații în comunele unde aceștia erau stabiliți sau și-au căutat o stabilire; — alii în sfârșit am parcărit comunele unde am fost delimitați și ne-am stabilit în altele pentru motive ce ar fi prea lung și obosit să le enumărăm aci.

Mulțindu-ne, însă, în alte comune, noi n'am înțeles să ne perdem și dreptul asupra pământului cu care am fost improprietăți. Din potriva, noi am dat cele mai vădite probe că voim să conservăm această proprietate, și care poate în curând ne vom înținuce, de oare-ce ne-am îngrijit de pământul nostru, l'am cultivat prin rudele sau prietenii noștri, l'am achitat regulat în fie-care an de sarcinile lui către Stat.

Cum să putea atunci, drept vorbind, pronunța deposedarea noastră, fără a ni-se face o strigătoare de dreptate, și fără a se aduce o arbitrară și nejustificată atingere slăntului nostru drept de proprietate?

Altă categorie de cumpărători de locuri de la Stat, săliți de greutățile și imprejurările vieții au părăsit pe cât-va timp Dobrogea, ducându-se fie în județele României de a stânga Dunării, fie în alte părți.

La plecarea lor, însă, toți aceștia au avut grijă de a-și arenda proprietatea, sau de a o administra prin mandatari cu insărcinări scrise sau verbale și cu obligația unea de a plăti Statului ratele prețului de vânzare și toate celelalte dări.

In aceste măsuri, luate de ei, nu se vede oare lămurit intenționarea de a-și conserva proprietățile? Si cine ar putea spune dacă mâine-poimâine ei nu se se vor întoarce la acele proprietăți, pentru a-și trăi aci restul zilelor cu ceia-ce ele vor produce și cu ceia-ce vor mai fi agonisit pe unde sunt acum?

Aceștia, iarăși, credem că pe sfântă dreptate nu pot fi despotați de proprietățile lor; deposedarea lor ar fi de asemenea o spoliație.

O altă categorie de cumpărători, care lipsesc în momentul de față din comunele respective, sunt bătrânnii din momentul improprietăririi, astăzi incetați din viață. Evident că d-nii agenți domeniali nu i-au mai găsit la locurile lor, iar primarii voiajori care ne administrează comunele nu le-an putut da lămurirea că pământurile cu care au fost improprietăriți se posedă și se achită la Stat de către moșnenitorii lor. Cu toate aceste, faptul așa este. Moșnenitorii defuncților stăpânesc loturile lor, unii în virtutea dreptului de sezină, cel au de la lege, alții fiind trimiși în posesiune de instanțele judecătoarești competente, cei mai mulți plătind fiscului taxele de înregistrare datorite pentru moșnenirea lor.

Aceștia iarăși posedă cu un drept de care nu s'a ținut nici o soseteală la alcătuirea tablourilor de de-

posedare de către d-nii agenți domeniali, cari s-au mulțumit pur și simplu a declara deposedate loturile celor morți!

În urma acestor lămuririri, D-Voastră, Domnule Minister, veți vedea căt de puțin serioase au fost și sunt lucrările d-lor agenți domeniali, și căt de legitimă e găurile ce ne-a cuprins în față acestor lucrări, cărora li s'a dat, cum am zis, chiar un inceput de execuțare prin deposedarea efectivă a multora dintre noi. Pe de altă parte veți bine-voi a vedea căt de îndreptățită e și cererea și speranța noastră că nu veți încuria să mai fim neliniștiți și frâmântați cu asemenea măsuri și că, în părinteasca D-Voastră îngrijire de binele nostru obștesc, veți dispune să se îndrepteze fără întârziere răul ce s'a făcut unora dintre noi.

Si fiindcă înaintea D-voastră suntem datori să venim cu iniția deschisă și să ne spunem tot cugetul, trebuie să adăugim aci că multă vreme s'a exploata în contra noastră o legendă, care pare a voi să justifice măsurile de deposedare ce s'a luat.

Sa zis, adică, și s'a repetat necontentit de ani de zile, că unii din posesorii de loturi mici din Dobrogea ar fi recurs la manopere doloase pentru a obține întinderi mari de pământ dela Stat. Acele manopere consistau în cererile făcute de dânsii pe numele oamenilor lor de serviciu,—legendă merge mai departe, pretinzând că și pe numele căinilor!—pentru loturi mici de căte zece hectare, pe care în urmă ei le-au posedat și folosit, inducând Statul în eroare.

Înțăturând partea de ridicolă exagerare ce cuprinde această legendă, nu vom cădea într'adevar unii dintre cultivatorii de pământ și economii de vite au cerut și obținut loturi mici și pe numele unor oameni ai lor de serviciu din acele vremuri. Ceeace,

însă e cu desăvârşire neexact în această legendă răutăcioasă, este afirmarea ce se face că acei cultivatori de pământ și economi de vite ar fi întrebuințat manopere înșelătoare și ar fi indus Statul în rătăcire. Adevărul e cu totul altul și din expunerea faptelor, așa cum s'au petrecut, va reesi lămurit de ce parte este buna credință și de ce parte dolul, — dacă de dol poate fi vorba aci.

Dominule Ministrui,

In urma războiului, după anexarea Dobrogei, această provincie era ca și pustie. Tătarii căi mai rămăse seră emigră pe capete; cele-lalte naționalități băstinașe nu se credeau nici ele prin nimic ținute de solul acestor provincii. Proprietatea era cu desăvârşire depreciată. Peste toate predominea sentimentul unui provizorat și unei nesiguranțe ce nu promiteau nimic pentru viitorul acestei părți de țară de curând incorporată.

Îngrijit de această stare de lucrări guvernaul român a căutat să introducă în legile relative la Dobrogea, — aceea a organizării sale administrative și aceea a regulării proprietății imobiliare, — un întreg, complex de dispoziții exceptionale și favorabile, menite să repopuleze Dobrogea, mai ales cu elemente române din alte părți. Astfel, s'a recunoscut dreptul de a cumpăra proprietăți imobiliare rurale acelor români cari se găseau în condițiunile art. 9 din Constituție dinăuntru cum acelaș drept s'a recunoscut până și străinilor cultivatori de pământ, aflători pe teritoriul Dobrogei în momentul promulgării legii.

Știrea s'a răspândit îndată pretutindeni, și a determinat un întreg curent de imigrare spre Dobrogea

printre Români ce locuiau în Basarabia, în Transilvania, în Banat și în alte provincii române subjugate.

Nimic nu se crău din partea guvernului pentru să-i atrage. Li se făceau înlesniri de vamă și de transport, afară de diferite intervenții diplomatice în favoarea lor. și atunci, plini de iluzii și de speranțe în viitor, mii de Români au venit cu întregul lor avut în stepele Dobrogei. Au venit de asemenea și Români din județele de-a stânga Dunării, împinsă de a dobândi un zetic de pământ, pe care imprejurările nu permiteau să-l dobândească în România veche.

Toți acești Români, care au populat în scurt timp postiuităjile Dobrogei, au adus cu ei, oi, boi, cai și alte vite, știind că vor găsi pășune din abundență în această parte de loc. Suat unu cări au venit cu mii și zeci de mii de vite.

Si ce s'a întâmplat în urmă? Entuziasmul de la început a trebuit să se potolească îndată după aceia Populația autohtonă, de altă origină, vedea cu ochi răi, cum era și natural, această repede romanizare a provinciei. Pe de altă parte epizootiile cărcaugului și răpciujei decimau vitele ce nu s-au putut deodată aclimatiza aici. Iar lucrările de parcelare și de improprietărire mergeau încet, față de nerăbdarea cu care erau așteptate de cei interesați.

Descurajați de toate aceste imprejurări, mulți dintre noi ne hotărâsem a ne întoarce de unde am fost venit. Guvernul, însă, prin organele sale, a stăruit de noi să părăsim această idee, ne-a făcut tot felul de promisiuni ademenitoare și ne-a ținut pe loc.

Parcelările, în sfârșit, au început, mai întâi în plășile Mangalia și Constanța din acest județ, mai târziu în plasa Babadag din județul Tulcea. și atunci o altă decepție ne aștepta: în județul Tulcea său

dat loturi mari concetățenilor noștri de origină bulgară, ceia-ce explică relativa lor bună-stare economică până în ziua de astăzi ; în județul Constanța, în cele două plăși amintite o mulțime de comercianți din București și funcționari, mai ales de pe la minister, au săvădă cu cereri de a li se da pământ, loturi de căte 100 de hectare. Ce-i costau aceste cerezi ? Cei 25 de bani ai timbrului ce aplicau pe ele !

De sigur, domnule Ministru, nu la acest fel de cumpărători s'a gândit legiuitorul din 1882, pentru că el nu și-a propus numai să vândă pământurile Statului, ei a avut în vedere și o idee economică și națională, aceia de a popula și româniza Dobrogea ; iar aceasta idee nu putea fi atinsă, dacă pământurile de aicea s'ar fi vândut comercianților și funcționarilor din București.

Acest fel de cumpărători, după cum cu dreptate observă mai târziu defunctul Alexandru Lahovari, fost ministru de Domenii, «au cumpărat de hârtie moșii, fără să știe nici unde cumpără nici ce fel de pământ cumpără» (Monitorul Oficial din 7 Martie 1889). Adevărul e că, valoarea pământurilor ridicându-se, acești cumpărători, cari uneori și-au alcătuit întregi moșii, adevărate domenii, luând, cu simple petiții de 25 de bani, loturi de căte 100 de hectare pe numele lor, pe numele fraților și verilor, au știut să facă rentabile aceste pământuri, arendându-le plugarilor și crescătorilor de vite de aici și trăgând astfel însemnate foloase ; alții au săvădă cu preț urecat acele pământuri, cu obligațiunea pentru cumpărători de a achita pe viitor dânsii ratele prețului de vânzare până la desăvârșita achitare, de oare-ce art. 132 din Constituție nu e un obstacol și nu interzice de căt alienabilitatea loturilor mici. Așa în căt ei au săcăt bune

afaceri, dar, încă odată, cu aceasta scopul legiuitorului nu era atins, iar faptul n'a scăpat băgării-de seamă a Ministerului de Domenii încă din primele timpuri.

Ce s'a făcut, însă, pentru a se remedia la acest neajuns ? Căutatu-s'a a se anula, acele vânzări și a se reduce în domeniul Statului pământurile astfel înstreinăte, pentru a fi apoi vândute altor cetățeni, în condiții mai conforme spiritului legei din 1882 ? Nu, — ci s'a luat o altă măsură, aceea de a nu se mai parcele și de a nu se mai vinde în restul județului, în plășile Medgidia și Hârșova, toturi mari de căte 100 de hectare ? Astfel în căt, în momentul când comisiunea de parcelare a inceput lucrările în aceste plăși, agricultorii și crescătorii de vite nu mai puteau cumpăra de căte loturi mici de căte 10 hectare.

Dar ce puteau face, cu 10 hectare de pământ, acei dintre dânsii cari aveau familii numeroase, cari făceau o plugărie intinsă și aveau turme de sute și mii de vite, pentru care le trebuiau pășune ?

Situația acestor Români devenise din cele mai critice, nu prin fapta lor, ci prin abuzul altore. A mai râmânea în Dobrogea în asemenea condiții le era cu neputință. Un mare curent de nemulțumire s'a produs atunci printre acești oameni, cari răspunseră cu atâtă incredere la apelul ce li s'a facut de a se strâmuta și așeza cu avutul lor în Dobrogea.

Trebue să adăogăm aci că cererile lor de a li se da loturi mari fuseseră aprobate, și cu numai din cauza acelei dispoziții ministeriale, pe care nu ei o provocaseră, nu li se mai dădea decât loturi mici.

Nemulțumirile din acele momente luaseră iarăși caracterul unei hotărâri, din partea celor loviți de a se reintoarce la vechile căminuri. Dobrogea era

departe de a fi pentru ei ceeace își închipuiseră în momentul când le-au părăsit.

Guvernul țării, și de astă dată, prin diferitele lui organe, a căutat să liniștească spiritele și să țină locului pe cei hotărâți să emigreze. D. Ministrul de Domenii din acele timpuri, reposatul Anastase Stolojan, a venit, D-sa insuși, în localitate, căutând să se pue în directe relațiuni cu locuitorii și să judece prin cercetări *de visu et de auditu* asupra cauzelor lor de nemulțumire. D-sa, văzând pospodăriile celor cari se plângneau contra dispoziționei ministeriale de a nu se mai da loturi mari și incredințându-se că pentru asemenea gospodării zece hectare de pământ erau absolut neîndestulătoare, a sfatuit, D-sa insuși, pe acei locuitori ca să ia mai multe loturi mici, pe numele diferenților membrui ai familiilor respective și oamenilor de serviciu, până la complectarea întinderei de pământ pe care o ceruseră din timp, de care aveau nevoie și care li se acordase.

Aceasta s'a petrecut în comuna Caramurat și D-l general Barozzi, președintul comisiunii de parcelare, care trăește încă, Vă poate întări adevărul relatrilor noastre.

Odată soluția găsită de către D-l Ministrul al Domeniilor, toate cele-lalte organe ale Statului, funcționarii administrativi, membrii comisiunii de parcelare, toți s'au grăbit să o recomande plugarilor și crescătorilor de vite, cari aveau nevoie de pământ.

Ce au făcut aceștia? Au urmat pur și simplu sfaturile ce li s'au dat; cu credința că autoritățile țării nu pot să-i inducă în eroare.

Cerurile lor au fost incuviințate; ei au fost puși în posesiune asupra acestor pământuri; și de notat este

ca celor cărora li s'au dat mai multe loturi mici, ele n'au fost însemnate pe teren ca loturi deosebite, ci toate li s'au dat într'un singur corp,—un fel de proprietate indivisă,—însemnându-se cu movili numai triangularea întregului, iar nu și a părților din care se alcătuia; prin roluri ei au fost impuși la imposițul fonciar; ei au achitat până acum rescumpărarea pământurilor și toate cele-lalte dări; când n'au putut-o face la timp, ei au fost somași, avându lor a fost suținut și vândut de către agenții fiscale, conform cu legea de urmărire,—și nimeni nu i-a turburat până acum în liniștita lor posesiune.

Acesta e adevărul faptelor, Domnule Ministru,—șă așa fiind, pot fi acești cumpărători invinăți că au întrebuințat mijloace doloase, când în realitate ei nu au altă vină de căt aceea de a se fi increzut în cunțul d-lui Ministrul de Domenii după vremuri și al membrilor comisiunei de parcelare?

Mai târziu s'a revenit asupra dispoziției de a nu se mai da loturi mari în aceste părți. Unii au profitat de această nouă favoare, cumpărând și loturi de căte 1000 de hectare; cei mai mulți însă ne-am ținut că avem pământ, pentru că nu ne puteam închipui că după atâția ani de stăpânire publică, la lumina zilei, sub ochii tuturor autorităților, chestiunea deposedării noastre mai poate fi pusă în discuție.

Iată, Domnule Ministru, la ce se reduce legenda dolului ce am fi întrebuințat ca să căpătăm mai mult decât un lot mic de pământ! Așa fiind faptele,—șă așa sunt,—trebuie să ni se recunoască că nu noi am căutat să inducem în eroare Statul, ci am fost induși în eroare tocmai de către acei ce trebuiau să ne lumineze și să ne sfătuiască bine.

Domnule Ministru,

Chestiunea deposedării cumpărătorilor de loturi din Dobrogea nu se pune acum pentru întâiași dată în discuție. A mai fost și în alte vremuri vorba de deposedarea noastră, pentru un motiv sau altul, și chiar motivul că cumpărătorii de loturi nu se mai găsesc toți la fața locului, din cauza diferențelor prefaceri ce s-au urmat de 20 de ani începând, a mai fost înainte de către acei ce, în lipsă de ceva mai bun, căutau să dea din când în când caracter și interes de actualitate și chiar de gravitate improprietării noastre. Povestea vicleșugului ce am fi întrebuițat circula de multă vreme; ea astăzi se reeditează numai.

Guyeunul, însă, totdeauna a procedat cu înțelepciune, ţinând socoteală de toate imprejurările în care s-au făcut improprietările, de toate drepturile câștigate, — și ne-a lăsat liniștiți, în necazul tuturor celor care căutau să tulbure apele; iar pe când D. P. P. Carp era Ministrul de Domenii, ds-a și-a spus limpede cugetarea, conformă și cu principiile de drept și cu equitatea, că deposadarea nimănui nu se poate face, intru căt loturile sunt achitate la curent și Statul, ca sănătator, nu are nimic de reproșat în această privință.

Suntem și noi cetățeni ai țării acesteia, Domnule Ministru, și înțelegem că se găsesc concetățeni de ai noștri neimproprietăți încă, cari stăruesc de D-Voastră, și cu drept cuvânt, să li se dea și lor un petic de pământ în această țară; înțelegem și părinteasca D-Voastră îngrijire de a căuta, pe cât e posibil să satisfaceti toate aceste legitime cereri.

Ne întrebăm, însă, dacă depositarea noastră ar fi

• soluțune înțeleaptă la această chestiune. Și cu că ne gândim mai mult, cu atât mai mult vedem că aceasta este calea de urmat, pentru că nu săracindu-ne pe noi prin deposadare s-ar stârpi răul ce de sigur Vă preocupa. Ar fi alte măsuri de luat, cu mult mai echitabile decât deposadarea noastră. Nu avem pretenția de a indica o soluțune; ne întrebăm numai: pentru ce cumpăratorii de loturi mari, cari și-au format moșii întinse și rentabile, fără a pune nici-un capital în joc și fără a fi avut vre-o așezare în această parte de țară, ci profitând numai de un moment de surprindere, recunoscut și de Minister, sunt lăsați în pace, deși dela ei s-ar putea lua mai mult, ca dela unii ce posedă mai mult, și mai cu dreptate, ca dela unii ce posedă fără nici-o dreptate? și pentru ce, amenințați și loviți, să fim numai noi cei mici și umiliți, cari nu posedăm decât strictul necesar, față de trebuințele gospodăriilor noastre?

Săpărea că singura justificare a acestei proceduri stă tocmai în condițiunile noastre de inferioritate economică, dar acesta desigur nu poate să fie un motiv valabil în ochii D-Voastră.

Domnule Ministru,

Suntem încredințați că D-Voastră căutați și doar să aibă o soluție înțeleaptă chestiunii proprietății imobiliare din Dobrogea.

E bine, întrădevăr, să se curme odată ori- ce echivoc în această chestiune; e bine să se pună capăt unei situații neregulate și să se creeze pentru viitor o stare normală de lucruri, pentru ca frâmân-

tările și neliniștea în care suntem osândiți a trăi să nu mai revie nici-odată.

Permiteți-ne, a Vă face și noi o propunere, pe lângă rugămintea de a se remedia fără întârziere răul săvârșit prin nechibzuita procedare a d-lor agenți domeniali, rugăminte pe care o repetăm cu tot respectul.

Propunerea noastră este să se reguleze prin o lege, cădată pentru toldeaua, pozițunea noastă de proprietari în Dobrogea.

Dacă veți constata și Vă veți convinge, Domnule Ministru, că arătările noastre sunt intemeiate pe ființă de adevăr; dacă se va dovedi că într'adevăr, că noi am luat loturi mici, cu toate că făcuserăm cereri pentru loturi mari și cu toate că aceste cereri ne erau aprobate, numai din cauză că la un moment dat s'au suspendat parcelările de loturi mari; dacă se va dovedi că am fost consiliați să luăm pe diferte nume loturi mici, pentru a ne complecta întinderea de pământ ce ne era necesară și pe care o ceruserăm în loturi mari, de către insuși d. Ministru după acele vremuri și de către membrii comisiunii de parcelare, așa în cât noi nici-nn dol n'am întrebuițat, nici pe Stat a-l induce în eroare n'am încercat, ci am căutat numai să ni se dea întinderea de pământ trebuincioasă pentru gospodăriile noastre, pentru plugăria și creșterea de vite ce făaceam; dacă se va constata că e adevărată alegaținea ce facem cum că noi și nu alții am fost puși, în chirărătat mai sus, în posesiunea de fapt a loturilor mici ce până astăzi le posedăm, că noi am fost impuși la foncieră, ca niște adevărați proprietari, pentru aceste loturi, că noi am plătit ratele răscumpărărei lor și că toate acestea s'au făcut la lumina

zilei, cu știrea și cu voința autorităților constituite în Stat.

Atunci, printr-o lege, să fim declarați proprietari ~~însoțea~~ acestor loturi, ele să fie declarate loturi mari pe numele nostru, așa în cât starea de fapt să se transforme într-o stare legală, și nici noi să nu mai fim în neliniștea și pozițunea precară în care suntem de atâtă vreme, și nici acei ce au interesul de a ne ținea în continua agitație a amenințării cu pierderea dreptului nostru de proprietate să nu ne mai poată neliniști pe viitor. Cu alte cuvinte, ceeace s'a făcut cu știrea și voința tuturor factorilor Statului, ea un act de toleranță, să ia caracterul unui act de legalitate.

Faceți aceasta, Domnule Ministru, și veți avea recunoașterea și bine-cuvântarea noastră și a familiei noastre, pnneți capăt unei stări neregulate și secați învoarele tuturor agitațiunilor nefolositoare.

Aveți și voința de a face binele și puterea de a-l face.

Bine-voiți, Vă rugăm, Domnule Ministru, a primi expresiunea profundului nostru respect.

ANEXA B

Situatia creată în Dobrogea era foarte grea, agitațiunea populațiunii îngrijă pe cei în drept, măsurile de îndreptare se luară, în anul 1904, toate deposedările fură rezolvite, afară de fictive atunci populațiunica lovită de această întârziere, pornește o nouă delegațiune cu jalbă la cărmuire, aşa cum urmează :

Domnule Ministru,

Este un an și jumătate de când ați bine-voit a primi în Constanța o delegațiune a plugarilor din acest județ, cari atât din viu graiu, cit și prin o petiție ce Vă au imminat cu acel prilej, Vă aduceau la cunoștință situația ce li s-a creiat prin ultimele deposedări și Vă rugau să bine-voiți a găsi acestei cehiuni o soluție dreaptă și echitabilă. Asigurările ce ați bine-voit a da acelei delegațiuni că Vă veți ocupa de aproape de cehiune, îndreptind toate nedreptățile ce s-ar fi făcut locuitorilor prin deposedările pronunțate pe baza unor tablonri întocmite de șefii ocoalelor silvice din acele vremuri, — s-au răspândit imediat, din comună în comună și din om în om, aducind liniște în spiritele îngrijorate. De atunci încoace cehiunea deposedărilor din Dobrogea a fost

studiată cu multă stăruință, și din acest studiu Văji putut incredința că foștii șefi ai ocoalelor silvice au procedat cu usurătate la intocmirea tablourilor celor care urmau să fie depozitați, necunascind starea de fapt și nesocotind starea de drept în o atit de însemnată chestiune. Sintem incredințați, Domnule Ministru, că D-Voastră își-Vă aveți astăzi convingerea că plingerile locuitorilor din acest județ erau intemeiate, și această credință ne vine din înțelepte, dreptele și echitatele măsuri ce ați bine-voit a lua, repărând în cea mai mare parte răul ce s-a făcut și impunind în chip definitiv respectul dreptului de proprietate ale fiecărui. Am putea zice chiar că criza prin care a trecut proprietatea dobrogeană a avut și partea ei bună, căci a limpezit o materie ce nu era bine cunoscută pînă acum și a așezat pe baze solide un drept, care în multe privințe era încă precar. Prefacerile următoare de 20 ani încoace în această chestie a proprietăței a fost studiate cu competență, pînă în cele mai mici detalii; chipul cum se stăpânește astăzi solul dobrogean a fost de asemenea studiat, clasificindu-se pe categorii diferențele nuanțe ale acestei stăpiniri; nici o muncă nu s-a crujat pentru a se cunoaște tot adevărul într-o chestiune, în care tocmai pînă cauza necunoașterei sale, din trecut se lăsase cimp larg conjecturilor și interpretărilor. Și din această însemnată și meritorie muncă, dreptul de proprietate în Dobrogea a eșit clarificat și întărit—lucru pentru care dobrogenii Vă vor purta adincă recunoștință.

Sint, însă, Domnule Ministru, două categorii de proprietari dobregeni, a căror poziționare pare mai dificilă și despre cari ne permitem a spune citeva cuvinte în această petiție-memoriu. Acele categorii sint: *intia*, a proprietarilor cari au luat mai multe loturi

mici pe nume streine sau fictive, și a *doua* acea a detentorilor de loturi pe baza unor acte de antichrezză autentice, emanind de la proprietarii lor nominali.

Vi s'a mai adus la cunoștință, totuși Vă rugăm a îngădui să Vă reedităm și noi imprejurările în care au luat naștere aceste două categorii de proprietăți și deținutii de terenuri în Dobrogea.

In momentul anexării ei la Țara-mumă, Dobrogea în urma răsboiului, era ca și pustie, iar proprietatea dobrogeană cu desăvîrsire depreciată. O inaltă procurare de ordine economică și națională a făcut pe guvernul țărei din acele timpuri să încurajeze repopularea Dobrogei, de preferință cu elemente muncitoare românești, în care, scop, prin legea pentru regularea proprietăței imobiliare, s'a recunoscut nu numai românilor din Regat, ci și românilor de pretutindene dreptul de a dobîndi aicea proprietăți imobiliare. Un însemnat număr de români, cari locuiau în Basarabia, în Transilvania, în Banat și în alte provincii române, s'au strămutat atunci în Dobrogea cu tot avutul lor, bucurindu-se de deosebite favoruri înlesniri de vamă și de transport din partea guvernului român. Ajunși în Dobrogea, ei au avut de la început oare-care decepții, tomai din cauza că chestiunea proprietăței nu era încă regulată și parcelările intinzau; au avut și pagube materiale, din cauza neaclimatizării de odată a vitelor în această nouă regiune și lipsei de precauții din partea proprietarilor nepreveniți. Numai insistențelor guvernului central prin diferențele sale organe, se datorează stăruința lor mai departe în Dobrogea și abandonarea hotărîrii ce luaseră de a se reintra la vechile lor căminuri. Aceste stăruințe au fost bune și pornite dintr'un sentiment de luminat patriotism; de asemenea

bună și folositoare fără a fost stăruința românilor în Dobrogea; De unde la 1880 aveam, în această provincie, numai 43.761 români dintr-o populație totală de 439.671 locuitori, peste 20 de ani, la 1900, dintr-o populație totală de 258.525 locuitori, numărul românilor s'a urcat la 419.562, iar astăzi proporția elementului românesc față de cele-lalte elemente conlocuitoare în Dobrogea este cu mult mare datorită atât sporului normal al nașterilor asupra deceselor, cât și patrioticii măsuri de care numele D-Voastră, Domnule Ministru, va rămânea legal, de se așeza improprietărind în Dobrogea familiile veteranilor din răsboiul independenței, lipsite de pământ. Mulțumită acestor imprejurări și acestor înțelepte măsuri, provincia trasdanubiană a Regatului a luat și ia pe zi ce merge o fizionomie tot mai mult românească.

Am pomenit mai sus câteva neplăceri și pagube ce au avut să sufere românii veniți în Dobrogea cu tot avutul lor, avut consistând mai ales din vite; vom adăuga încă una din acele neplăceri, care este sursa situației precare de astăzi a proprietăței multora dintre noi.

Când s'a inceput parcelările, Ministerul de Domenii a prins de veste că mulți cetățeni din București, care nici plugari, nici crescători de vite nu erau și care nici intenție nu aveau de a se stabili în Dobrogea, își înjghebau adeverate domenii în această parte de țară, cu simple petiții, prin care cereau loturi mari pe numele lor și a diferite persoane interpuse, care le făceau apoi vânzătoare acele loturi imediat după ce li se recunoșteau și după ce le erau parcelate. Voind a pune capăt acestui abuz și a se continua parcelarea în spiritul legei, Ministerul a luat decizi-

une de a nu se parcela pe viitor decât loturi mici de cîte 10 hectare. Măsura, firește, era bună, întrucît asigura fie căruia plugar posibilitatea de a dobandi un petic de pământ, era, — insă eră și-ne, Domnule Ministru, a o spune, — excesivă, pentru că nu lînea seamă de starea de fapt a locuitorilor și voind să remedieze la un vădit neajuns, provoca un altul aproape tot atât de mare.

Intradevăr, când s'a luat acea măsură nu se fusese parcelări decât în plasa Mangalia și Constanța; dar o sumă de mari crescători de vite și plugari erau stabiliți de mai înainte în celelalte plăși ale județului, unde își făcuseră tărle și locuințe, unde ceruseră din timp să li se dea pământ și unde ei acceptau cu nerăbdare comisiunea de parcelare, ca să le delimitizeze pământurile după cererile lor aprobate. În urma menționatei decizii ministeriale, comisiunea de parcelare nu mai putea parcela decât loturi mici decât cîte zece hectare. Dar ce putea face cîte zece hectare de pământ marii crescători de vite, care aveau mii de oi și sute de capete de vite mari?

Pentru convingerea D-voastră, Domnule Ministru, că aceasta era situația, dăm aci, sub titlul de exemplu, după statistică oficială a anului 1885—86 însoțită din ordinul Ministerului de Domenii, pentru perceperea taxei de pașunat, câteva nume proprii de crescători de vite numai din plasa Medgidia, arătând și capetele de vite mici și mari ce aveau fiecare din ei în acel an, — adică tocmai în anul cînd s-au făcut parcelările:

<i>Sas Vidrighin</i>	avea 1666 vite mici și 29 vite mari.
<i>B-csor Lupin</i>	» 2664 » » 124 » »
<i>Gheorgh. Golea</i>	» 2254 » » 224 » »

<i>Nec. și D. Steflea</i>	»	2420	»	»	76 vite mari.
<i>Niță și Gh. Săsău</i>	»	3047	»	»	79 » »
<i>Ion Șteflea Bătrânu</i>	»	4203	»	»	141 » »
<i>Voicu Moțoi</i>	»	5183	»	»	115 » »
<i>Ion Moțoi</i>	»	3330	»	»	92 » »
<i>Nicolai N. Gologan</i>	»	3684	»	»	477 » »
<i>Ion Cazacu</i>	»	1763	»	»	46 » »
<i>Ion Coman</i>	»	1866	»	»	9 » »
<i>Dumitru Itu</i>	»	1271	»	»	49 » »
<i>Gheorghe Boros</i>	»	2020	»	»	34 » »
<i>Ion Gurgău</i>	»	1891	»	»	12 » »
<i>Petru Vines</i>	»	1598	»	»	12 » »
<i>Nec. Manolescu</i>	»	3700	»	»	89 » »

Am putea înmulți exemplele, citând nume de mari crescători de vite din cele latte plăși ale județului, dar noi nu ne-am propus de căt a invedera alegația noastră, că adică, în momentul parcelării, mai cu seamă în plășile Medgidia și Hărșova din județul Constanța, se găseau crescători de vite și plugari așezăți de mai înainte, cu turme mari de oi, cu cirezi de vaci și boi și cu herghelii de cai, pe care evident nu le-ar fi putut pășuna pe întinderea de zece hectare ce le mai era permis atunci să cumpere, și pe care întindere de pământ ar fi trebuit să facă și plugăria necesară pentru îndăsturarea trebuințelor familiilor lor numeroase și oamenilor lor de serviciu.

Acești mari crescători de vite s-au plâns, negreșit, Ministerului de Domenii de nedreptatea ce li se facea și care nedreptate, pe lângă celelalte decepții și pagube ce au avut de indurat, iar fi silit să părăsească Dobrogea, ridicându-și turmele, cirezile și hergheliile, — impuținat cum erau de epizotile ce le decimaseră, — și să se ducă în altă parte.

D-l Ministrul de Domenii din acele vremuri, de-functul Anastasie Stolojean, față de plângerile primite și în dorința de a nu sili acest bun element românesc, stabilit în Dobrogea cu averi considerabile, să emigreze, a venit, D-sa, insuși, în județul Constanța și s'a convins de temeinicia arătărilor făcute Ministerului. Nu știm pentru care motive D-sa n'a revocat deciziunea ministerială de a nu se mai da loturi mari; fapt este că, atât în orașul Medgidia, în localul conacului, unde azi e suprefectura, cât și în comuna Caramurat, unde un însemnat număr de mari crescători de vite și plugari se adunaseră, D-sa i-a sfătuit să facă cereri Ministerului pe nume de rude servitori etc., pentru atâta loturi mici de căte aveau nevoie. Încrezători, suplicații au urmat sfatul D-lui Ministru, mulțumiți că D-sa a găsit această soluție pentru a-i scoate din impas, fără ași închipui un singur moment că într'un asemenea aranjament ar fi vre-o abatere de la lege, care să-i expună în viitor la neplăcerile la care i-a expus. Ordine verbale, în consecință, au fost date autorităților administrative, cari au legalizat cererile astfel făcute, certificând că persoanele ce figurau în ele erau plugarii stabiliți în comunele respective, lucru în fond neexat, dar admis și ordonat a se face, ca o necesitate formală; — D-l General Barozzi, președintul comisiei de parcelare, a primit îndrumări în aceeași direcție, de care la rândul d-sale, lea comunicat d-lor ingineri parcelatori, cu recomandația ca nu cumva să facă dificultăți acelor mari crescători de vite și plugari cari aveau admise, ci să le măsoare, să le delimitize și să le însemneze pe teren pământul din toate cererile într'un singur lot.

Ce s'a făcut de aci înainte? Foarte simplu: Oa-

menii au făcut atâtea cereri pentru loturi de căte 10 hectare până și-au complectat întinderea de pământ ce le trebuia; autoritatea administrativă, conform ordinului primit, a legalizat acele cereri, prezentate de către unul și același locuitor pe diferite nume, uneori reale, altele ori fictive, certificând existența și stabilirea persoanelor din cereri în comunele respective unde cererile se legalizau; cererile au fost apoi incuviajăte de minister, cu bună stîmpe că persoanele ce figurau nominal în ele n-au cerut pământ și uneori nici nu sunt persoane existente; membrii comisiunelor de parcelare, inițiați și dânsii în acest aranjament, au procedat la delimitare, mușuroind pe teren numai poligonul format de totalitatea loturilor mici, cerute de una și aceeași persoană pe diferite nume, nu însă și loturile mici care alcătuiau poligonul și care în planuri au fost totuși însemnate prin linii, nenumerotate și individualizate, la întâmplare, fără nici o regulă și fără nici o preocupare, ca o simplă chestie de exactitate tehnică în lucrarea ce se executa; agenții fisicali, puși și ei în curenț cu starea reală de lucruri, au debitat prin roluri pe adevărații proprietari, care ceruseră pământurile și care fuseseră puși în posesiune de fapt, iar nu persoanele, reale și fictive, ce figurau numai cu numele în tabele și planuri.

Cum vedeați, domnule ministru, aceasta a fost o stare generală, iar nu un abuz întâmpător, în Dobrogea. Nu un singur locuitor în asemenea condiții a cerut loturi pe nume străine, ori fictive; nu un singur primar a legalizat cererile unor persoane ce nu își se înfațau; nu o singură cerere și din eroare a fost incuviajată de minister; nu unui singur locuitor i s-a delimitat pământul în chipul cum arătam

mai sus; și nu unul singur a fost debitat prin roluri pentru întreaga sumă datorită ca rate de preț și foncieră pentru loturi ce nominal nu erau aice sale. A fost, din contra, cum am zis, o stare generală de lucruri, ce nu se poate explica nici prin eroare, nici prin abuz, și a cărțea singură explicație stă locul mai în imprejurările mai sus expuse.

De sigur, procedarea recomandată acestor oameni n'a fost din cele mai regulate, — și era fatal ca ea să dea loc la tot felul de anomalii. Așa, de pildă să întâmplat ca fările și întreaga gospodărie a unora din acești mari crescătări de vite, înființate înainte de parcelare, să se găsească și astăzi după parcelare, în lăuntrul poligonului ce li s'a dat în posesiune, *nu însă și pe parcela de zece hectare ce figurează în tablou și planuri pe numele lor*, ci pe parcela uneia din persoanele străine ori fictive pentru care făcuseră cerere, și pe care a designat-o hazardul atunci când d-nii ingineri parcelatori și-au complectat lucrarea tehnică de cancelarie, însemnând cu linii pe plan diferențiale parcele, numerotându-le și individualizându-le, după petiții.

Tot așa, când agenții fiscului zoreau pe proprietarii reali, nu nominali, ai acelor loturi să-și achite datoriile, unii din ei, în anii de criză, găsindu-se strimtori, și-au inchipuit că vor fi scutiți de urmărire, dacă vor stăru să fie urmăriți proprietari nominali ai parcelelor și au făcut cereri formale în acest sens, cereri care, însă, le-au fost respinse, cu drept cuvânt, de minister, pe motivul că ministerul îi consideră ca proprietari, mai ales că unii dintre ei garantaseră chiar plată în petițiile prin care reclamau pământ pe nume fictive; — și astfel urmările au continuat și avearea multora a fost vândută

pentru indestularea Statului de drepturile sale. Acum în urmă aceiași oameni vor să-și păstreze proprietățile, pe care le-au desfelenit, le-au muncit și le-au ridicat la valoare, — și atunci șefii ocoalelor silvice, funcționari ai ministerului, ca să se găsească în treabă, își insușesc ei chipul de a vedea al proprietarilor, născocit, cum am zis, în momente de strămtorare sub presiunea urmăririlor fiscale, și pe care ministerul declarase că nu-l incuiuințează, trecând pe tablourile de deposedare loturile mici luate de crescătorii de vite în condițiunile arătate mai sus, și mai lățind și faima «ne-mai-pomenitelor fraude» și «dolului revoltător» ce s-ar fi întrebuințat cu ocazia vinderei și parcelării pământurilor Statului în Dobrogea.

Astfel, domnule ministru, opiniunile și procedările în această chestie s-au schimbat neconitenit, pentru că la baza ei era și este încă până astăzi o neregulă de formă; iar aceste neconitenite schimbări de opinie și de procedare ne-au fost cum nu se poate mai păgubițoare. Ori căt de mult, însă, am fi fost contrariați de rigoarea ultimelor măsuri, nu ne vom ascunde bucuria ce simțim, când vedem că chestiunea se găsește pe mâini destoinice și e în ajunul de a primi o definitivă rezolvare.

În această privință ne permitem, Domnule Ministru, a ne referi la umila propunere ce respectuos V'am făcut prin petițiunea înmânată acum doi ani la Constanța, rugându-Vă să bine-voiți a incuiuința soluținea ce propuneam acolo, și anume că să se declare loturi mari, pe numele actualilor proprietari precari, loturile mici cumpărate de la Stat de către marii crescători de vite veniți în Dobrogea în condițiunile arătate mai sus, transformându-se o stare de fapt într'o stare

legală și făcând ca un act de toleranță să ia caracterul unui act de legalitate.

In privința terenurilor cari se stăpânesc cu contracte pe termene lungi sau cu acte de artichreză de la proprietarii lor nominali, avem de spus că aceiași lipsă de pământ pentru trebuințele gospodăriilor lor au indemnătat pe unii dintre locuitorii dobrogeni să-și asigure folosința, — în realitate proprietatea, — acelor terenuri. A fost, într'adevăr, o epocă când elementul românesc venea de pretutindeni și cu gând de statornicie în această provincie, pe care vechiul element autohton o părăsea hotărât de a nu se mai întoarce, — cu toată neasemănătă blândețe de moravuri și echitățe de procedeuri introduse în administrație odată cu dominația română. Cei cari pleau aveau nevoie de bani și ar fi vândut bucuros proprietățile lor, care de altminterea nu-i costa nimic. Cei cari rămâneau aveau, din contra, nevoie de pământ și ar fi oferitoricăt de mult, numai să dobândească atâtă căt le mai trebuia, în apropiere de pământul pe care il aveau deja, mai cu seamă că de la Stat nu mai puteau cumpăra, parcelările fiind terminate și pe cele mai multe locuri Statul ne mai având pământ de vânzare. Dacă totuși actele schimbătoare intre părți nu sănt *acte de vânzare*, cauza este că legea nu incuiuință *vânzarea* unor asemenea terenuri; din conținutul lor, însă, se vede lămurit că *intenținea* părților contractante a fost să facă o *vindere-cumpărare*, eludând legea; de aceia mai toate *contractele de arendare* și mai toate *actele de antichreză* coprind în ele și o *procură*, prin care proprietar ori debitorul autoriză pe arendaș ori creditor să instrâineze pământul arendat ori dat în folosință — «îndată ce legea va permite».

Ar fi o distincție de făcut intre acești vânzători

cu diferite acte deghizate, după cum în momentul de față ei se găsesc sau nu în țară.

Pentru acei cari se găsesc în țară, fie că n'au părăsit-o nici odată, — dacă vor fi și de aceștia, — fie că s'au reînțors, după ce și-au căutat zadarnic norocul în alte părți, Ministerul ar face poate un act de umanitate, hotărind să-i repună în stăpânirea pământurilor lor, chiar dacă ei ar trebui să restituie actuașilor detinitori partea aferentă din preșul arendei pentru timpul căt aceștia mai au dreptul de a folosi terenul, potrivit cu actele întocmite.

Pentru acei însă cari și-au arendat pământurile, sau le-a trecut în folosință altora cu acte de antichreză și apoi au părăsit țara pentru a nu se mai întoarcă nicăi pînă astăzi, credem că Ministerul ar face bine să-i declare definitiv deposedați, iar pământurile lor să fie vîndute de către Stat acelor cari le-au stăpinit de fapt pînă acum și cari au fost în realitate adevărați cumpărători.

Statul român nu are, desigur, nici un interes ca solul țării să fie stăpinit, fie și român nominal, de către oameni cari s'au mutat în altă parte fără intenție de a se mai reîntoarce, cari sunt astăzi toți supuși unui alt Stat și cari, în cea mai mare parte, poate nici nu mai sunt în viață; în schimb Statul român are un înalt interes național și un însemnat interes economic de a întemeia în Dobrogea proprietate mijlocie necesară din toate punctele de vedere prosperității morale și materiale a acestei provincii.

Aș luat, Domnule Ministru, în mâinile D-Voastră chestiunea proprietății dobrogene. Ea n'a fost ușoară întru cit imprejurările excepționale și timpul au complicat-o și întru cit interesele Statului veneau prea

mult în atingere cu interesele particularilor. Am avut poate de suferit din această criză prin care am trecut, dar Vă mărturisim din nou că suntem mulțumiți de cele întâmplate, pentru că acum chestiunea e bine îndrumată, pentru că ea se găsește în miini destoinice și pentru că în curînd vom avea rezolvarea și tranșarea ei definitivă. Suntem siguri că rezolvarea acestei veți face-o ușă ca interesele Statului să nu suferă, iar cele particulare să primească o dreaptă și echitabilă soluție.

Ne-am permis, totuși a expune în această petiție memoriu câteva idei și a formula căteva soluții în privința celor două categorii de stăpânire imobiliară din Dobrogea, — de sigur căle care prezintă mari dificultăți. Aceasta am făcut-o în urma unor consfătuiri, la care au luat parte un număr de proprietari din Dobrogea. Din a lor însărcinare ne luăm permisiunea de a vî le aduce la cunoștință, rugându-vă în chipul cel mai respectos să bine-voiți a le avea în vedere atunci când vă veți pronunța asupra acestei chestiuni, care pe noi ne interesează atât de mult.

Bine-voiți, Vă rugăm, Domnule ministru, a primi expresiunea profundului nostru respect.

* * *

Din nefericire de ani de zile această cestiușă a «Fictivelor» stă în cartoanele Ministerului neresolvită; suferințele celor năpăstuși nu mișcă pe nimeni, cu toate că lucrările din 1904 conțin unică soluție, pe care guvernul național-liberal din acel timp, era pe cale să o admită, spre asigurarea liniștei și propășirei în această provinție.

ANEXA C

Drept aceia reproduce în liniamente generale, soluțiunea despre care am vorbit cunoscătă Ministerului prin raportul No. 14.675 din 22 Noembrie 1904.

„Lucrările întreprinse de Ad-ția Domeniilor din Dobrogea pentru limpezirea titlurilor de proprietate și stabilirea variatelor feluri de posesiune a proprietății rurale în această provincie s-au executat în 52 sate atât în Județul Constanța cât și în Jud. Tulcea.

„Pentru desăvârșirea acestor lucruri care conduc la regularea proprietății în Dobrogea, rămâne a se hotără asupra terenurilor luate la improprietărire pe nume fictive precum și asupra acelor proprietăți rurale loturi *inalienabile* care se terțează de toate persoane în virtutea unor contracte de arendare pe termen de 30 ani; care prin felul redactării lor formează un act complect, conținând în același timp un mandat și un contrax de antichrisă. Această arendare a unor loturi inalienabile a căror titulari sunt emigrați, constituie o vânzare deghizată, proibită de art. 125 din Constituție.

„In temeiul art. 10 din legea funciară a Dobrogei, succesiunea unor atari emigrați se cuvine Statului, deci aceste loturi, deținute în virtutea unor asemenea contracte, trebuie să reintre în patrimoniu Statului.

«Posesorii loturilor luate pe nume inexistente, animale, copii ne născuți sau luate pe nume de persoane care în momentul improprietării nu se găseau în Tara Românească fiind stabiliți în Transilvania, deci cari nu intrunesc condițiunile art. 2 din legea funciară a Dobrogei; de asemenea trebuie să fie deposedate, întrucât pentru asemenea improprietări nu poate exista titlu valabil de proprietate.

«Posesorii și deținătorii acestor pământuri recunosc ilegalitatea stăpânirii lor și cer ca potrivite dispozițiielor legii din 3 Aprilie 1882, aceste loturi mici să se camaseze și formându-se loturi mari să li se vândă pentru dobândirea unui titlu legal de proprietate.

«În vedere că mulți dintre acești posesori și deținători sau intemeiat gospodari mari pe aceste pământuri, introducând o bună agricultură sau economie de vite.

«În vedere că ratele de răscumpărare a acestor loturi au fost în chip regulat plătite către stat, iar posesiunea de fapt a fost pacnică și de ani de zile.

«Considerând că dacă ar urma ca toate aceste pământuri să fie luate definitiv la stat, atunci s-ar aduce grave prejudicii materiale acestor oameni care au stăpânit și au făcut toate sacrificiile pentru aceste pământuri socotindu-se drept buni proprietari.

«Considerând că acești posesori cer a se conforma de astă dată dispozițiunilor legii pentru regularea proprietăței în Dobrogea și în vedere că art. 27 din din menționata lege permite a se vinde pământ în Dobrogea dela 10—100 hectare.

«Pentru aceste motive, propunem ca Ad-ția noastră să procedeze în chip definitiv la deposedarea acestor loturi și în urma cercetărilor făcute pentru fiecare caz în parte din aceste deposedări, să se hotărască de Minister

că pentru acei posesorii și deținători care au întemeiat gospodări importante, și au fost de bună credință, jăcând apreciabile sacrificii materiale, sau cari au absolut nevoie de aceste pământuri, să se comaseze loturile luate în aceste condiții ilegale și să li se vândă ca loturi mari, potrivit art. 27 și 28 din legea fuiciară a Dobrogei.

«Această soluție era dreaptă și reieșea din firea tuturor imprejurărilor în cari s-au făcut acele vânzări, revărsând astfel pacea și binele peste populaționea această românească, care se sacrificase, descalicând în Dobrogea».

ANEXA D

D. C. I. Stoicescu, Ministrul Domeniilor din vremuri, aproba acest raport, dispunand ca această importantă rezoluție să fie supusă și Consiliului de Miniștri pe următoarele motive :

După anexarea Dobrogei la Țara-Mumă, un mare număr de români transilvăneni și basarabeni, au pornit de la vîtrele lor cu avutul și numeroasele lor turme de vite și s-au statornicit în cuprinsul Dobrogei.

Această stabilire a avut o mare însemnatate, atât pentru propășirea economică a Dobrogei, cât, mai cuosebire, pentru întemeierea românismului în această parte a Tării.

Nu mult timp după această așezare a românilor, comisiunea de Parcelare a Dobrogei, a procedat la improprietărarea lor, dând căte 10 hectare pentru fiecare cap de familie potrivit art. 2 combinat cu art. 26 din legea pentru regulararea proprietății imobiliare în Dobrogea.

Aceste 10 hectare au fost cu desăvârsire neândsatătoare pentru stabilirea lor și întreținerea gospodării întemeiată cu turmele de oi și herghelile de cai cu care trecuseră în Dobrogea; încât cu ocasiunea

parcelării de la 1886, ei au cumpărat de la stat și alte suprafețe de pământ peste cele 10 h. pe nume de persoane stătine, de multe ori chiar inexistente sau prin contracte de arendare pe termen de 30 ani loturi de 10 h. a căror titulari sunt actualmente emigrati.

De atunci până astăzi au stăpânit liniștiți aceste pământuri, plătind regulat către stat, ratele de răscumpărare; statornicindu-se definitiv și intemeind frumoase și mari gospodării de care sunt legați cu sufletul și întreg avutul lor.

Ad-ția Domeniilor din Dobrogea, procedând la verificarea titlurilor de proprietate, a găsit posesiunea acestor pământuri, cu totul în afară din lege; atât pentru loturile cumpărate pe nume de persoane stătine cari nici odată nu au fost în localitate, sau pe nume de persoane inexistente; cât și pentru loturile inalienabile cari se dețin pe temeiul de contracte de arendare pe 30 ani.

Pentru că această situație, nu poate să dureze întrucăt acești locuitori, nu au un titlu legal de proprietari și pentru a concilia starea lor economică destul de înfloritoare cu dispozițiunile legei din 3 Aprilie 1882; propunem ca toate aceste suprafețe cumpărate sau stăpâname după cum am arătat și cari trec peste 10 h. să intre în patrimoniul Statului și să se comaseze, pentru a se vinde actualilor posesori potrivit dispozițiunilor art. 27 din legea funciară a Dobrogei care zice :

Art. 27.-«Celealte pământuri se vor putea vinde în loturi dela 10 până la 1000 hectare».

Dacă prin comasare rezultă suprafețe mai mari de căt până la 100 hectare, atunci pentru prisosul dela

100 hectare în sus, se va urma a se vinde potrivit dispozițiunilor art. 28 care zice :

Art. 28.-«Prețul vânzării va va fi 90 lei hecuarui care se va plăti în 20 ani, căte 4 lei și 50 bani pe an, iar plătindu-se integral înainte, prețul va fi de 80 lei.

Pentru loturile mai mari de una sută hectare, se va ține licitaționi, începându-se concurența dela 80 lei hecuarul».

Plata ratelor de răscumpărarea făcută până acum, se compensează prin uzufructul avut dela aceste pământuri, urmând în viitor a se plăti în conformitate cu art. 28 menționat.

Aceste cerecări, comasări și ținerea licitațiunilor se vor executa de Administrația Domeniilor din Dobrogea, supuindu-se rezultatul Ministerului, pentru fiecare cas in parte.

Partidul Conservator a impărtășit acest chip de vedere; dar ce s'a mai făcut de atunci? Care este rezultatul azi? Să se dovedească tuturor că părinteasca solicitudine și perpetua grija ce M. S. Regele Nostru, a dovedit totdeauna Dobrogenilor, au fost infăptuite, că plângerile acestor oameni sunt ascultate, suferințele lor alinate??!

Este bine ca acum totul să se știe!?

Căci cum va fi cu putință alcătuirea nouă sistem electoral în Dobrogea, și intemeiat pe proprietate neșigură și în mijlocul unei populații vecinice în agitații, mai cu osebire dela 1906 încoace.

Soluții drepte și pacinice există, nu se cere de căt aplicarea lor, iar dobrogenii vor

salută cu acelaș entuziasm și devotament această mare operă, pe care partidul național liberal, trebuie să o indeplinească, gândindu-se că soluțiunile economice au, dacă nu mai mult, dar cel puțin, aceeași valoare ca și soluțiunile politice.

§ II

Soluțiunea

De sigur că guvernul actual în vederea lucrărilor pentru Dobrogea, va numi o comisiune (tradiționalele comisiuni!) pe care o va însărca cu multe minunate lucrări, pentru ca rezultatul să fie mai dinainte hotărât.

Drept aceia socotesc că, dacă în multe alte cestiuni, putem dovedi nesiguranță, în această imprejurare se impune să ne ridicăm deasupra tuturor resentimentelor, căci dacă vom ca Dobrogea să fie pe vecie a României, unită și tare prin dragostea și dreptatea ce i se face, înainte de orice, să ne silim ca în aceste istorice momente, să dovedim populațiunei din Dobrogea, ceea mai frătească dragoste și îngrijire: **Să știm precis și fără părtinire ce este azi în această provincie; Ce s'a făcut până acum; Cari sunt erorile și nedreptățile; Ce trebuie să facem.**

La această operă națională și pur românească să participe toate partidele, toți bunii români care doresc și voesc ca, în vecnea ţară a lui Mircea cel Bătrân și Ștefan Cel Mare, să avem pe vecie înspătă o populație mandră de origina sa, plină de vigoare, recunoșcătoare, devotată

și neadormită sentinelă a viitorului mare ce se cuvine unui popor viguros, cum este poporul român.

Nu mă indoiesc că, toți bărbații politici vor lucra cu răvnă pentru acest scop; iar pentru că lucrările să nu se eternizeze, membrii acestei comisiuni să fie numai dintre membrii Parlamentului, cari în curând va avea, să se rostească asupra multor cestiuni cari privesc viitorul acestei provincii.

Parlamentul țărei trebuie să cunoască Dobrogea, nu după cele ce se vor spune de ministru de resort întemeiat la rândul său, pe vre un raport făcut în pripă și trandasiriu a vre unui X; ci în deplină cunoștință de causă, cu dosarele și lucrările în mână, cunoscând această provincie, la fața locului, numai aşa se va ști purul adevăr; altfel va fi o formă de protocol parlamentar, trecându-se la ordinea zilei în deplină mulțumire de ambele părți.

Nu, azi trebuie că Țara Românească să știe totul despre Dobrogea, din această cestiune, să nu se mai facă mister, căci numai această dreaptă cunoștință, ne va face să dăm o mare și înaltă indreptare, acestei frumoase provincii.

Proprietatea rurală sub toate manifestațiunile sale; vestitele vacufuri, care sunt o noadă comedie turcească se vor vedea ce sunt și sper că odată ce se vor cunoaște, vom scăpa de un tribut umilitor către Imperiul otoman, mai ales acum, când și acolo dreapta judecată a triunfat și putrigaiul trecutului a dispărut. Deposedările; Improprietărirea veteranilor, starea lor, felul populațiunilor, starea romanismului, etc.

etc... Totul și toate se vor săli și dovedi așa cum sunt, iar înțelepciunea și patriotismul celor cineași a hotărâ de viitorul Dobrogei, vor trage nouă și luminoase linii pentru asigurarea proprietăței care trebuie respectată cu sfînțenie și întărirea românismului în această frumoasă provincie; piatră nestemata în Coroana României; cu atât mai scump, cu cât, este vecinica amintitoare blândă a perderei Basarabiei!!

Capitolul V

Nu este nevoie de Constituantă

La inceputul acestei lucrări sub *Cap. Legea organică din 9 Martie 1880*, care este prima constituție a Dobrogei, există art. 3 al. II și III cu următorul coprins:

Al. II) „**O lege specială va determina condițiunile cu care ei** (locuitorii din 11 Aprilie 1887) **vor putea exercita drepturile lor politice și cumpăra imobile rurale în România propriu zisă“.**

Al. III) „**O altă lege va statua despre reprezentanține locuitorilor Dobrogei în Parlamentul român“**

Este suficient să citi aceste două texte de lege din Constituția Dobrogei, spre a răspunde fără nici un încunjur că nu este nevoie de Constituantă; de oare ce prin lege specială ordinată se pot acorda aceste drepturi politice.

Dar în această privință avem un text constituțional, anume dispozițiunile art. 133 din Constituție Tit. VIII care zice: **Dispozițiunile acestei Constituții se vor putea aplica**

prin legi speciale și în partea României de pește Dunăre.

Deci, tot ce se vede coprins în Constituția Tânără în casul de față — drepturile politice, — se pot estinde prin legi speciale și în Dobrogea, chiar dacă în legea organică din 1880 nu ar fi sub art. 3 al II și al. I.I.

Atât de evidentă este această cestiușă, că insuși guvernul țării a hotărât acordarea drepturilor politice, fără a se fi pus cestiușă unei Constituante.

Partea grea este aplicarea în fapt a acestor principiuri constituționale, de oare ce există dela inceput o nepotrivire între art. 133 din constituție și legea organică și legea funciară a Dobrogei.

După art. 133 din Constituție este clar că, acordarea drepturilor politice în Dobrogea, trebuie făcută după aceleași norme și condiții ca și în restul Tânărăi.

În Țara Românească exercițiul drepturilor politice este în strânsă legătură cu dreptul de a dobândi imobile rurale; astfel că, cine are acest drept, poate exercita și drepturi politice, sau viceversa; în cât acest exercițiu al drepturilor politice lău: 1) Români, 2) Români de origine prin recunoaștere, și 3) Români prin naturalizare.

Urmează dar că această extensiune de drepturi politice în Dobrogea se cuprindă în prima linie pe cei indicați și atunci marea cestiușă:

Ce facem cu celăjenii otomani (turci) ! ?

Ce facem cu raiilele ? prevăzute de art. 3 legea organică din 9 Martie 1880.

Ce facem cu transilvănenii (moeanii) macedoneni basarabenii, și bâneienii?

Ce facem cu acei locuitori stabiliți în Dobrogea la promulgarea legei funciare din 3 Aprile 1882, prevăzuți de art 2 din această lege?

Iată atâta mari greutăți ce trebuie rezolvate cu Constituția în mână; de oare ce între o lege ordinară, care ar fi în contrazicere cu Constituția, se urmează, aceia ce se edictează prin pactul fundamental al tuturor legilor, dupe Constituție.

In ceia-ce privește pe români de origină, ca: transilvănenii, bănățenii, bucovinenii și macedonenii stabiliți în Dobrogea, pentru a-i abilita, să poată exercita drepturi politice și să cumpere imobile rurale în România este nevoie, a se indeplini strict art. 9 din Constituție care zice :

Art. 9: «Românul din ori-ce stat, fără privire către locul nașterei sale, dovedind lăpădarea sa de protecția strelină, poate dobândi de îndată exercitarea drepturilor politice, prin un vot al Corpurilor Legiuitorare».

Parlamentul nostru va avea de lucru, vând recunoașterea tuturor românilor din Dobrogea, cari sunt stabiliți acolo și au cumpărat imobile rurale în această provincie.

Aceasta este unica soluție legală pentru Români de origină, aflați în Dobrogea.

§ I

Românilor prin Anexare

Am văzut din cuprinsul art. 3 din Constituția Dobrogei, anul 1880 că :

„Toți locuitorii din Dobrogea cari, în ziua de 11 Aprilie 1877, erau cetățenii otomani devin și sunt cetățeni români“.

Această incetățenie s'a făcut prin incorporarea Dobrogei la Patria-Mumă, potrivit principiilor de drept internațional.

In această privință legiuitorul nostru din 1880, nu a bine-voit să se exprime în chip limpede, ce se poate înțelege: *prin locuitorii din Dobrogea, cari în ziua de 11 Aprilie 1877, erau cetățenii otomani?*

Acei cari domiciliau în Dobrogea ! ?

Acei cari să născuseră în această provincie ??

Sau cei aduși d'aiurea și stabiliți acolo ??

Urmând principiilor de drept internațional asupra acestei mari cestiuni: Desnaționalisarea prin anexare; mai multe sisteme sunt în doctrină :

A) Domiciliul

Ori-ce supus, cetățean al statului cedent invins, care domiciliază în ziua anexării pe teritoriul desmembrat, aparține din acel moment naționalității statului cuceritor, cesionar.

Dé această opinie citez pe André Weiss, De la Naționalité; Duranton VI; Demolombe VI; Aubry et Roin VI; Valette VI.

Această schimbare de patrie se intemeiază pe o indoită presupunție de voință :

Statul cuceritor vrea ca teritoriul său, să nu fie locuit de strelini îndărătnici stăpânirii și vecinii visând amintirile trecutului, deci este indispensabil de a le acorda naționalitatea tuturor acestor, cari domiciliază pe solul anexat, ori-care ar fi religiunea și neamul lor.

De altă parte, locuitorii domiciliați pe teritoriul anexat au numeroase interese, pe care anexarea trebuie să le respecte și deci faptul că acești locuitori nu părăsesc teritoriul, manifestă voința că acceptă noua stare de lucruri creață prin anexare; astfel că cel care a părăsit domiciliul său, părăsind-să tot avutul, dovedește clar că nu poate primi o astă schimbare și deci acel locuitor nu poate fi considerat ca cetățean al statului cuceritor.

Acest sistem se poate aplica în Dobrogea pentru toți acei locuitori care au emigrat cu începere de la 11 Aprilie 1877 până la aplicarea legii organice din 1880, deci tuturor acestora, pentru care Imperiul Otoman ne cere despăgubire de câteva milioane, că și-ar fi abandonat proprietățile în Dobrogea, fără a fi săliți să emigreze, din contră, pentru care Guvernul nostru din timpuri, a dovedit cea mai largă oblađuire, spre a-i decide să se reintoarcă la căminele lor.

B) Origina

Acest sistem acordă naționalitatea statului cuceritor, tuturor cetățenilor statului cessionar, născuți pe teritoriul anexării

Motivul puternic pe care îl înțează acest sistem este că, singura legătură indestructibilă între om și pământul, cucerit, singurul legământ tare și persistent pentru a îndura ori-ce, este Nașterea pe acel pământ, deci Origina.

De această opiniune este Laurent I și M. Brunel într-o lucrare recentă «Savoyards» Alsaciens-Lorrains».

C) Domiciliul sau Origina

Acest sistem este o conciliare a celor două opiniuni expuse mai sus, având avantajele și criticile ce intruneste fiecare sistem în parte.

D) Domiciliul sau Origina, după constituția politică a provinciei anexate.

Această opiniune este cunoscută sub numele de teoria celebrului profesor de la Facultatea de Drept din Paris d. Paul Cauwes care susține că trebuie aplicat sitsemul domiciliului și al originei succesiv, și în ipoteze diferite.

a) *Sistemul domiciliului* să se aplique în caz când anexarea se face asupra unui teritoriu dependinte de un Stat unitar, și

b) *Sistemul originei*, când teritoriul anexat face parte dintr-o țară divizată în fracțiuni distincte, având fiecare guvernământul său, cum ar fi un Stat federal.

De această opiniune este și Cogordan.

E) Domiciliul și Origina

Pentru că Statul cuceritor să acorde naționalitatea sa, trebuie ca acei cetățenii să fie născuți și domiciliați pe teritoriul anexat.

De această opiniune este De Folleville

Din examinarea acestor opiniuni, dacă ținem seama de imprejurările în care s-a făcut anexarea Dobrogei, legimitorul pare a se fi raliat la *sistemul domiciliului și al originei*.

Drept aceia ziceam că stabilirea în chip exact a populației aflătoare în Dobrogea, la 11 Aprilie 1877, este de mare importanță, pentru că incetățirea română să nu se acorde celor străini; dar, în ori-ce cas, socotesc că cei în drept, conducătorii de azi, aprobată ori-care sistem din cele expuse, prin minuțioase cerce-

tări din sat în sat, vor stabili pe acei locuitori care prin efectul legii, devin cetățenii români prin anexare.

Deci, **musulmanii** din Dobrogea, și **raia-**
lele, sunt de drept cetățeni români și ca atare au deplinătatea exercițiului drepturilor politice, așa cum se va statua prin noua constituție.

Cestiunea este foarte grea pentru acea categorie de locuitori prevăzuți de art. 2, aliniat. ultim din legea funciară din 1882.

„Cultivatorii stabiliți în Dobrogea la promulgarea legii de față, sunt considerați ca români și se bucură de același drept“.

Cine sunt acești cultivatori stabiliți în Dobrogea la 3 Aprilie 1882 ??

Răspunsul nu poate fi de căt:

a) Dacă sunt musulmanii sau raialele cari erau în Dobrogea în ziua de 11 Aprilie 1877, ei sunt cetățenii români, egali cu cei din Regat, naturalisarea lor fiind operată prin anexarea Dobrogei;

b) Dacă sunt veniți în urma acestei date de 11 Aprilie 1877 și s-au stabilit astfel în diferitele părți, mai ales când au început parcelările cele miloase, atunci asemenea locuitorii sunt străini și nu pot exercita drepturile politice și nici nu pot cumpăra imobile rurale în România, de căt supunându-se art. 7 din Constituție, cerând naturalisarea.

Această cestiune este foarte gravă, mai ales că între art. 2 acest aliniat și art. 13 din legea organică din 1880, este o vădită contra-

zicere, intru căt art. 13 zice că au dreptul a cumpăra imobile în Dobrogea numai :

- 1) Locuitorii aflați în Dobrogea în ziua de 11 Aprilie 1877,
- 2) Români.
- 3) Acei indruțuți prin art. 7 din Constituția României.

În art. 2 din legea funciară, prin ce împrejurare nu se poate prinde, cu mare ușurință, adaugă la cei de sus pe acești famosi cultivaitori, a căror origină este dubioasă și pentru cari trebuie mare grijă, a le înțelege rostul situației lor în nomenclatura populației din Dobrogea.

Desigur că în rezolvirea acestei mari cestiuni Tara Românească se va conduce de cele mai frumoase principiuri de drept internațional, imitând mai ales, ceiace Tările din Occident au efectuat în asemenea împrejurări, pentru ca dreptatea să domnească și să se știe, că oricare naționalitate pe teritorul României, nu poate găsi decât egală îndreptățire, ca toți Români.

In acaastă privință se găsesc prețioase invățăminte și patriotice soluții în carte, «*De la naturalisation des indigénés musulmans de l'Algérie*» de L. Hamel și **Rapport de M. De Iangie au Sénat**.

Capitolul VI

Colegiul Unic.

Ori-cari ar fi soluțiunile ce se vor da, prin nouă lege electorală a Dobrogei, asupra condițiunilor de exercitarea drepturilor politice și

fixarea numărului reprezentanților, partea care interesează destinele Dobrogei este: Care sistem electoral ar fi prielnic și cerut de imprejurările de fapt, în care se află această provincie actualmente, din punctul de vedere al populației?

Dela început m' am pronunțat pentru colegiu unic, ceiaice ar părea curios multora, de această bruscă trecere, dela inexistența drepturilor politice la un înaintat sistem electoral democrat, cum este Colegiul Unic.

Pentru mine unul, consider în principiu că reforma electorală prin introducerea colegiului unic, este un pas înainte făcut de bună voie spre realizarea idealului constituțional cuprins în art. 31 : *Toate puterile Statului emană de la Națiune.*

Este necontestat, că evoluționea tuturor popoarelor civilizate merge către felul, ca Națiunea în toată întregimea sa, să fie chemată la viață publică, pentru ca să devină o realitate acest principiu constituțional.

Starea de azi și-a trăit viața sa, socotesc că nimici nu crede că reprezentarea noastră național, aşa cum este alcătuită, ar fi expresiunea poporului român. Articolul 38 din constituție, este o ficțiune; drept aceia cred că poporul român, numai poate indura la nesfârșit înlăturarea dela viață publică.

Mergem de altfel cu pași repezi spre acest sfârșit, fără voia multora și în contra voinței tuturora, votul universal va trece în organizația noastră electorală, cu toate obiecțiunile

de principii și chiar de experiență, ce i s-au adus și se va mai prezenta în viitor.

In alcătuirile sociale contemporane, sunt idei cari nu pot fi impedeate de nici o putere omenească în evoluțunea lor, printre ele votul universal ține locul de frunte; în cât viitorul va zidi temelii statonice României de se va pricepe rostul vremurilor; iar intemeetorii acestui viitor vor fi acei vrednici români cari nu vor depărta poporul din orbita acestei evoluțuni ci incetul cu incetul, toti acei, cari pricep această schimbare să lucreze la pregătirea maselor acestui popor prin instrucțiune și înălțare economică, pentru ca prin înțelepciune și vrednic patriotism, să l conducă către acest ideal, care nu este o iluziune, ci dogmă socială, ce ca mâine va fi o realitate.

Până atunci zic, trebuie multă răvnă și sacrifice dovedite și depuse din partea claselor conducerii, ca acest popor care alcătuiește fundamentalul social al României, să fie înălțat din toropeala și ignoranța în care trăește azi, la conștiința menirii sale.

In Tara noastră reinoarea vieței publice, azi atât de săracită, nu se va face decât de jos în sus; este cred stabilit că salvarea mult așteptată, nu mai poate veni dela D-zeu, poporul deci trebuie chemat cu vigoare la deplină viațuire, iar fii săi sprijiniți, ca ziua de mâine să ne afle bine pregătiți.

Cei cari vor înțelege murmurul surd al poporului român, care ese ca din pământ, vor

preveni mari nenorociri, și lor cu drept, li se va putea zice: măntuitorii neamului.

Astfel fiind, cu dreptate glăsuesc când susțin că, în Dobrogea dintr'un indoit punct de vedere, colegiul unic este cea mai nemerită soluție electorală.

Știu că aceasta nu se poate hotără, decât de o Constituantă, dar, atunci când interese naționale sunt la mijloc, cred că nu poate fi argument serios că, din moment ce acum nu avem o constituantă, soluținea nu este admisibilă!—Constituanta nu ar putea fi ???

Sunt de asemenea asigurat în convingerile mele, că, această Constituantă se va impune, căci sunt multe mari nevoi, care ţin în loc viitorul acestui Popor, ce numai o Constituantă le va da deslegarea înțeleaptă.

Până atunci voi arăta că dacă vom împărți Dobrogea pe colegii electorale, potrivit art. 57 și următorii din Constituție, în starea actuală a proprietăței rurale, vom risca să vedem în majoritate, că aceste colegii să compun pentru județul Tulcea, din populație de origină slavă, ziș de altfel cetățeni Dobrogeni.

Pentru o mai deplină lumină, public mai la vale două situații ale Dobrogei, pentru ca în fața cifrelor să ne dăm bine seama de realitate:

A) *Prima situație este asupra repartiției proprietății rurale în Dobrogea, după naționalități, și, și, a două;*

B) *Cuprinde statistică populației, de asemenea pe naționalități.*

§ I.

Proprietatea rurală în Dobrogea după naționalități

I) Județul Constanța

In acest județ s-au recunoscut de comisiunea Centrală **70.986 Hectare**, *Tapu-uri*, proprietate supusă răscumpărării dijmei și **30.017 Hectare** *Mulk-uri*, proprietate absolută.

Iar statul a vândut în decursul diferitelor parcelări **400.542 Hectare** proprietate a Statului în loturi de la 3—100 hectare, în proporția următoare :

a) Loturi mici de la 3-10 hectare, **169.023 Hectare, vândute Românilor.**

b) Loturi mari de la 10-100 hectare, **91.140 Hectare, vândute Românilor.**

c) Loturi mici de la 3-10 hectare, **93.666 Hectare, vândute Străinilor de origină.**

d) Loturi mari de la 10-100 hectare, **46.713 Hectare, vândute Străinilor de origină.**

II) Județul Tulcea

In acest județ s-au recunoscut de Comisiunea Centrală **57.669 Hectare**, *Tapu-uri*, proprietate supusă răscumpărării dijmei; și **12.717 Hectare**, *Mulk-uri*, proprietate absolută.

Statul, marele proprietar, a vândut în decursul diferitelor parcelări **146.100 Hectare**, în loturi de la 3-100 hectare, în proporția următoare :

a) Loturi mici de la 3-10 hectare, **52.771 Hectare, vândute Românilor.**

b) Loturi mari de la 10-100 hectare, **4570 Hectare, vândute Românilor.**

c) Loturi mici de la 3-10 hectare, **78.762 Hectare, vândute Străinilor de origină.**

d) Loturi mari de la 10.100 hectare, **10.097 Hectare, vândute Străinilor de origină** cari mai stăpânesc 14.544 hectare, tapu-uri recunoscute.

Resumând avem :

I) Județul Constanța	260.163 Hectare stăpânite de Români 140.379 Hectare stăpânite de Străini.
II) Județul Tulcea	57.341 Hectare stăpânite de Români 103.313 Hectare stăpânite de Străini.

Din examinarea acestor situațiuni se vede clar că colegiul I de Cameră și Senat din Județul Tulcea, va fi în majoritate stăpânit de acești străini de origină, bulgarii, lipovenii și ruși.

Colegiul II Cameră și Senat, asemenea, populațiunea orașului Tulcea, și celorlalte orășele în majoritate străină, căt privește colegiul III, este cu desăvârsire pierdut.

In ceia-ce privește județul Constanța situațiunea este cu desăvârsire în favoarea noastră, mai cu osebire că elementul musulman este devotat binelui și fericirii României; pentru acest județ greutatea ei numai în nesiguranța proprietății, care va forma censul cerut de legea electorală și care, dupe cum am zis trebuie rezolvată favorabil.

§ II

Populațiunea Dobrogei după naționalități.

I) Județul Constanța

In acest județ, populațiunea generală este de **141.570** locuitori din care: **80.137**, români și **61.447** străini de origină.

II) Județul Tulcea

Populațiunea generală e de **136.213** locuitori din cari **51.422** români și **84.791** streini de origină.

Si din acest punct de vedere pentru județul Tulcea, avem o situațiune defavorabilă, elementul Slav propriu zis fiind de: **58.649 bulgari, ruși și lipoveni.**

Care este dar soluțiunea ? In afară de ceiace am expus mai sus, în vedere că este o împiedicare Constituțională de a introduce de indată colegiul unic în Dobrogea, unde elementul slav ar fi înăbușit pe tot cuprinsul Dobrogei de elementul românesc și musulman; de oarece am avea: **161.823** români, turci, tătari față de **68.649** bulgari.

Față de aceste imprejurări, trebuie ca ambele județe, să fie contopite din punct de vedere electoral, într'un singur corp electoral, împărțit la rândul său în trei colegiuri pentru cameră și două colegiuri pentru Senat, ceiace este posibil a se prevede prin legile speciale ce se vor alcătuiri pentru acest scop.

Situațiunea va fi :

I) **317.504** Hectare stăpânite de **161.823** locuitori români și musulmani și :

II) 243.692 Hectare stăpânite de **68.649** locuitori bulgari, lipoveni și ruși.

Soluțiunile la care se va opri Guvernul Tărei, nu mă indoesc că vor fi inspirate de acelaș înalt patriotism ca și marele eveniment politic spus Tărei în ziua de 15 Noembrie 1908, extensiunea drepturilor politice în Dobrogea.

De altfel, în aceste împrejurări nu trebuie să presentăm situațiunea din județul Tulcea, în culori prea vii și optimiste, cum au făcut-o mulți; ci pe ființă de adevăr că arătăm, după cum am făcut-o cu cifre, că pentru o bună hotărâre trebuie și o mai bună cunoștință a situației adevărate.

Cei din Dobrogea știu aceste adevăruri.

Dornic pentru binele general, nu am păstrat tăcerea, cu ocazia implinirii acestui mare eveniment politic, cu atât mai scump, că partidul în care mă găsesc, este indrituit să chemă la viață publică, pe frații noștri din dreapta Dunării. De aceia am spus adevărul, aşa cum este, făcându-mi pe deplin datoria.

